Canoane de rugăciune la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului

Se cuvine a şti că de la 20 decembrie, se începe înainte prăznuirea Naşterii lui Hristos.

Index

Mai sunt câteva zile până la Crăciun, cum ar fi bine să fie petrecute aceste zile?

R Rădulescu: Părinte profesor Coman, mai sunt câteva zile până la Crăciun, cum ar fi bine să fie petrecute aceste zile?

Pr. Coman: Pe lângă ceea ce ştie aproape toată lumea, privitor la întâmpinarea marii sărbători a Naşterii Domnului nostru, aş recomanda oarecare reculegere, trezvie, „venire în sine", aşezare, linişte, lucruri ce se pot obţine prin articularea voinţei, prin mai mult sau mai puţin post, prin spovedanie, prin participare la slujbele Bisericii, prin recuperarea păcii şi împăcării în relaţiile de familie, în relaţiile cu prietenii, cu vecinii…

Dincolo de toate aceste lucruri, aş adresa ascultătorilor dumneavoastră, conaţionalilor noştri, gândul să mediteze un pic mai adânc cu astfel de prilejuri. Este o sărbătoare foarte mare, ne întâlnim unii cu alţii, ne facem bucurii, ne facem daruri unii altora. Toată lumea marchează sărbătoarea. Este o participare generală la sărbătoare, deşi, în grad diferit de intensitate şi în moduri diferite. Toţi suntem cuprinşi de sărbătoare! Dar ne întrebăm de ce este o sărbătoare atât de mare, totuşi? Unde e temeiul atenţiei generale care înconjoară această sărbătoare? De ce este cuprinsă lumea întreagă de această sărbătoare? Temeiul este într-un fapt esenţial, este în faptul Naşterii Fiului lui Dumnezeu, este în faptul Întrupării lui Dumnezeu Însuşi. Temeiul este în faptul că există un Dumnezeu, există un Dumnezeu care a

făcut pentru oameni demersuri esenţiale, pentru ca să existăm noi, oamenii şi pentru ca să ne izbăvim de propriile noastre căderi. Între aceste demersuri este şi cel de a trimite în lume pe unicul Său Fiu. Ştiu că aceste cuvinte tulbură un pic liniştea. Oamenii s-au obişnuit să transforme totul într-un prilej de relaxare, de bucurie grosieră, uşuratică, frivolă uneori…

Gravitatea şi adâncimea evenimentului sărbătorit ne cheamă la mai multă sobrietate şi la mai multă adâncire în rosturile existenţei. Ne plac colindele, ne plac obiceiurile, ne plac felicitările de Crăciun, spectacolele… Toate acestea nu ar avea, totuşi, nici un sens şi nici un temei, dacă nu ar exista realitatea Naşterii lui Hristos. Dacă Hristos S-a născut cu adevărat – şi S-a născut cu adevărat, altfel nu ar fi existat o tradiţie de două mii de ani atât de bogată, atât de consecventă şi atât de răspândită - trebuie să ne întrebăm cine este Hristos şi ce raportare trebuie să avem noi faţă de El! Altfel, dacă nu ne întrebăm, rămânem într-o zonă superficială, într-o zonă de suprafaţă, în care vom şi trăi. Îndemn, aşadar, să luăm seama la temeiul lucrurilor, la sensul lor adânc. Să ne întrebăm de ce se întâmplă ele, de ce este Crăciun, de ce este Paşti, ce se întâmplă duminica, etc.! Cultura noastră este una care consumă realităţile exterioare, fără să se mai intereseze de sensul acestor realităţi.

(Pr. prof. dr. Constantin Coman, Dreptatea lui Dumnezeu şi dreptatea oamenilor, Editura Bizantină, pp. 395- 397)

Canon de rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos (20 decembrie)

Cântarea 1

Irmos: Celui ce cu dumnezeiasca Sa poruncă marea cea neumblată şi cu valuri a uscat-o şi a povăţuit pedestru printr-însa pe poporul israelitean, Domnului să-I cântăm, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Negrăita pogorâre a lui Dumnezeu Cuvântul, după care Însuşi Hristos Dumnezeu Om se cunoaşte, socotind că nu este o răpire de la Dumnezeu, vine luând asupra Sa chip de rob din prea curata Fecioară, dumnezeiasca Fiică.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Hristos vine de bunăvoie ca să-i slujească lui Adam celui ce sărăcise, cu al cărui chip acum Se îmbracă Ziditorul cel Bogat cu Dumnezeirea, dăruindu-i, ca un Milostiv, înnoire şi naştere din nou.

Cântarea a 8-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a şi s-a depărtat focul cel neobosit, ce se hrănise cu multă materie, de neîntinatul trup, asemenea cu sufletul tinerilor celor curaţi şi văpaia cea pururea vie istovindu-se, cântare pururea dăinuitoare se cânta: pe Domnul toate lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe voi, pe toţi, rudele Mele vă voi face acum, de veţi păzi poruncile Mele, zice oamenilor Hristos, Cel ce a ieşit din pântecele Preacuratei; acelora, pace dându-le, le rânduieşte acum să cugete la cele smerite şi Domn pe El să-L cunoască şi să-I cânte: pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Împotriva rânduielii trupeşti este naşterea Ta, Cuvinte al lui Dumnezeu; că nu sângele şi carnea au alcătuit sfântul Tău Trup, ci venirea Duhului Sfânt şi dumnezeiasca umbrire a Celui Preaînalt. Şi Domn ştiindu-Te pe Tine, Te lăudăm şi Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Altă cântare a 8-a

Irmos: Poruncii chinuitorului...

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Somnul lenevirii să-l lepădăm de la noi şi cu priveghere sufletească să întâmpinăm pe Hristos, care vine să Se nască din Fecioara prea curată, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Bogată să fie lucrarea cea bună a vistieriei noastre celei sufleteşti, ca luminaţi fiind la faţă, lui Hristos, celui ce vine să Se nască, să-I cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Sporind talantul faptelor bune, ca pe nişte daruri îl aducem Celui ce ni l-a dat, în loc de aur, de tămâie şi de smirnă; lui Hristos, celui ce vine să Se nască din Fecioara, dumnezeiasca Fiică.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Poruncii chinuitorului nesupunându-se cei trei tineri cuvioşi, în cuptor fiind aruncaţi, au mărturisit pe Dumnezeu cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul!

Cântarea a 9-a

Irmos: Mărit-ai, Hristoase, pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut pe Tine, din care Te-ai îmbrăcat, Ziditorule al nostru, cu Trup pătimitor, asemenea nouă, Dezlegătorul greşelilor noastre. Pe Aceasta fericind-o toate neamurile, pe Tine Te slăvim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Toată întinăciunea cea din patimi lepădând, cu vrednicie să luăm cunoştinţă curată de venirea lui Hristos; pentru că vine să poarte Trup fără întinare şi să dăruiască tuturor, prin Duhul, dumnezeiască înnoire.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Căutând pe Hristos cel ce S-a smerit, să ne ridicăm din patimile cele de jos şi cu râvnă bună să nu cugetăm la cele trufaşe, învăţându-ne, prin credinţă, a ne smeri cu duhul; ca pe Cel ce S-a născut, cu lucrurile înalte să-L prea slăvim.

Altă cântare a 9-a

Irmos: Ceea ce ai încăput în pântece...

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Hristos porunceşte a priveghea celor ce cu bună înţelepciune nădăjduiesc în venirea Lui din Fecioară; că iată, vine să Se nască.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Întru a doua venire a Ta, Hristoase, părtaş oilor Tale celor de-a dreapta mă fă pe mine, cel ce cinstesc venirea Ta în Trup.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cu venirea Ta cea dintâi ai mântuit pe Adam, Hristoase; iar cu cea de a doua, mântuieşte pe cei ce cinstesc naşterea Ta.

Irmosul: Ceea ce ai încăput în pântece pe Dumnezeul cel Neîncăput şi cu bucurie lumii L-ai născut, pe tine te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară.

Canon de rugăciune la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului (20 decembrie)

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: S-a înscris oarecând, cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămânţa lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sămânţă. Dar a sosit vremea naşterii şi nici un loc de sălăşluire nu era; ci, ca un palat frumos s-a arătat peştera împărătesei. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: Găteşte-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul! Împodobeşte-te, Efrata, că Pomul vieţii a înflorit în peşteră din Fecioară! Pentru că pântecele Aceleia Rai înţelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul pom, din care mâncând vom fi vii şi nu vom muri ca Adam. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Cântarea 1

Irmos: Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, celui ce a făcut minunate semne cu braţ înalt şi a mântuit pe Israel; că S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să începem astăzi a prăznui mai înainte sărbătoarea Naşterii lui Hristos, celui ce S-a născut cu Trup din Fecioara Maică, în peştera Betleemului, din milostivirea cea multă.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Din legăturile păcatului dezlegându-mă, cu scutece Se înfăşa şi în iesle Se aşază. Prunc văzut fiind, Dumnezeu cel mai înainte de veci. Slavă puterii Sale!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Edenul se deschide născându-Te în Trup, Stăpâne, din Fecioara, fiica lui Dumnezeu, în cetatea Betleemului. Lăudăm iconomia Ta cea înfricoşătoare.

Cântarea a 3-a

Irmos: Piatra pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. Aceasta este piatra pe care a întărit Hristos Biserica Sa, pe care a răscumpărat-o din păgâni.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Această Întrupare a lui Hristos cunoscând-o proorocul Isaia prin Duhul Sfânt, în chip limpede mai înainte a grăit: Domnul Se va naşte Prunc din Fecioară, spre înnoirea noastră, a cărui Stăpânie este peste umărul Său.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Toată lumea să cânte de mai înainte prăznuind Celui ce S-a născut din Tatăl mai înainte de Luceafăr şi acum în chip de negrăit a strălucit din Fecioară şi S-a născut trupeşte în Betleem, din milostivirea cea multă.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată a răsărit Steaua din seminţia lui Iuda, pe care cunoscând-o împăraţii, au făcut purcederea de la Răsărituri şi se silesc să ajungă ca să privească pe Hristos în Betleem, născut în Trup.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cu Duhul văzând mai înainte, proorocule Avacum, Întruparea Cuvântului, ai propovăduit, strigând: atunci când se vor apropia anii Te vei cunoaşte; când va veni vremea Te vei arăta. Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Munţi şi dealuri, copaci ai pădurii, râuri şi mări şi toată suflarea, cu veselie săltaţi; acum se apropie Mântuirea: Iisus din Fecioară vine să Se nască în cetatea Betleemului.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ia-ţi psaltirea proorocule David şi cu Duhul Sfânt cântă în chip lămurit: din Fecioară Se naşte, fără amestecare, Cel ce mai înainte de Luceafăr din pântecele Tatălui a strălucit, Domnul Slavei, Hristos Dumnezeu.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cum Te va primi, Cuvinte, pe Tine, cel ce vii să Te naşti cu Trup, peştera cea prea mică şi prea sărăcăcioasă? Cum vei fi înfăşat în scutece, Cel ce acoperi cerul cu nori? Cum vei fi culcat în ieslea necuvântătoarelor ca un Prunc?

Cântarea a 5-a

Irmos: Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu; că alt dumnezeu afară de Tine nu cunoaştem. Numele Tău numim; că Tu eşti Dumnezeul celor vii şi al celor morţi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să picure norii dulceaţă, bucurându-se; că iată se apropie Domnul, să Se nască Prunc din prea curata Fecioară, în peşteră sărăcăcioasă.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Dumnezeieşti prooroci ai lui Dumnezeu, săltaţi acum, că vine Hristos, Adevărul să împlinească propovăduirile dumnezeieştii voastre grăiri, născându-Se ca un Prunc.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Edenule, cel ce ai fost pentru mine încuiat de demult, deschide-te acum, privind pe Hristos, Prunc cu Trupul fiind şi născut în cetatea Betleemului, precum a binevoit, din prea curata Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmos: Proorocului Iona urmând, strig Ţie: scoate viaţa mea din stricăciune, Bunule şi mă mântuieşte, Mântuitorul lumii, pe mine, cel ce strig: Slavă Ţie!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cerul arată cititorilor în stele, prin stea luminoasă pe pământ, pe Cerescul Împărat, cel Născut pentru noi, acum, în cetatea lui David.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Frumos grăieşte şi strigă proorocul, cu adevărat: tu, casa Efratei, Betleeme, întru care Hristos S-a arătat din Fecioară, saltă şi dănţuieşte.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

În peştera Betleemului Fecioara naşte în chip văzut pe Domnul, Făcătorul tuturor şi înfăşându-L ca pe un Prunc cu scutece, Îl culcă acum în iesle.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Veseleşte-te Betleeme, Efrata găteşte-te; că iată Mieluşeaua, purtând în pântece pe Păstorul cel Mare, se grăbeşte să-L nască; pe care văzându-L purtătorii de Dumnezeu părinţi, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, care Îl hrăneşte cu lapte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit. Dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu Îngerii şi cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc Tânăr, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

În Betleem văzând cu scutece înfăşat pe Cel ce ţine tot pământul cu mâna, cântări de înainte prăznuire să aducem Celei ce L-a născut; că se veseleşte ca o Maică, ţinând în braţe pe Fiul lui Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: De tinerii Tăi, cei din cuptor, Mântuitorule, focul nu s-a atins, nici nu i-a supărat. Şi atunci cei trei, ca dintr-o gură, cântau şi binecuvântau, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Arătarea lui Hristos în Trup proorocul Ieremia văzând-o, a strigat: Dumnezeu pe pământ S-a arătat, Întrupându-Se şi a aflat toată calea ştiinţei, născându-Se în Betleem din Maică.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată a odrăslit din rădăcina lui Iesei toiagul cel ce a făcut să înflorească Floarea Hristos şi peste Acesta ce vine să Se nască acum în peşteră, se va odihni Duhul Înţelegerii şi al Sfatului şi al dumnezeieştii Cunoaşteri.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să auzim cuvinte sfinţite: Domnul Prunc S-a născut pentru noi; a cărui Stăpânire s-a pus peste umerii Săi şi Se cheamă Înger de Mare Sfat al Tatălui, Domnul păcii, Hristos.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Acela de care se înfricoşează Îngerii şi toate Oştile, ca pe Făcătorul şi Domnul, lăudaţi-L preoţi şi prea slăviţi-L tineri, binecuvântaţi-L popoare şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Domnul vine întru ale Sale, cu adevărat prin Naşterea cea uimitoare, ca să-Şi unească iarăşi pe cei ce se înstrăinaseră din desfătarea Raiului. Să-L primim pe Dânsul, născându-Se în peşteră.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată, Chemarea noastră vine la noi. Să cântăm cântări de bucurie cu osârdie şi să aducem melodii de înainte prăznuire Celui ce a încăput în peşteră prea mică.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată Domnul a împlinit precum a spus, dându-ne nouă, din seminţia lui David, pe a Sa Maică Fecioară, din care Prunc cu Trup S-a născut, mai presus de cuvânt, în cetatea Betleemului.

Cântarea a 9-a

Irmos: Izvorul cel primitor de viaţă şi pururea curgător, sfeşnicul harului cel de Lumină purtător, Biserica Sfinţilor, cortul cel cu totul de aur, ceea ce este mai desfătată decât cerurile şi decât pământul, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioşii să o mărim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cu patriarhii şi cu toţi drepţii şi cu sfinţii prooroci să săltăm; că Domnul Iisus, Izbăvitorul, Luminarea, Viaţa şi Mântuirea, acum în cetatea lui David Se naşte din Fecioară.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată, uşile cele mai din faţă ale dumnezeieştii Întrupări a Cuvântului s-au deschis tuturor în chip lămurit: ceruri, bucuraţi-vă, îngeri săltaţi şi pământul cu oamenii, cu păstorii şi cu magii să se veselească în Duhul.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Fecioara, alabastrul cel înţelegător, poartă pe Hristos ca pe un mir nedeşertat şi vine în peşteră, cu Duhul, să-L deşerte cu adevărat, ca să umple sufletele noastre de plăcuta Lui mireasmă.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioarelor, începeţi întâi voi cântarea de bucurie a Fecioarei; maicilor, lăudaţi călătoria Maicii lui Hristos, Dumnezeul nostru; magilor, împreună cu Îngerii, păstorilor, împreună cu noi, cântaţi. Că Fiul lui Dumnezeu, cel mai înainte de veci, Cel ce mântuieşte lumea din stricăciune, merge să Se nască în cetatea Betleemului.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Umpleţi-vă de bucurie toate marginile pământului, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pe Împăratul a toate. O, Minune de negrăit! Cel fără de început Se începe şi Cel fără de trup Se Întrupează. Peştera, primeşte înăuntru pe Cel ce ţine toate împreună! Betleeme, bucură-te şi făptură dănţuieşte, în ziua înainteprăznuirii!

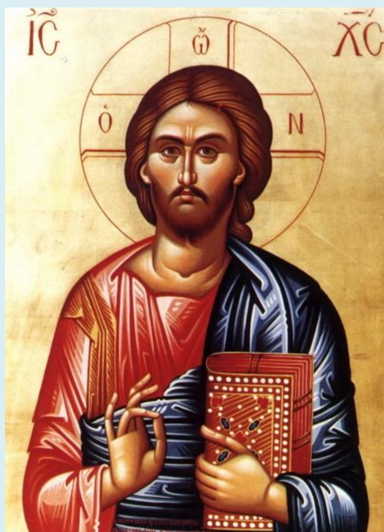
Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Mai înainteprăznuirea Naşterii lui Hristos săvârşind, să prăznuim credincioşilor şi după vrednicie toţi mai înainte să întâmpinăm, daruri ca şi magii aducând faptele bune şi să cântăm cântare nouă îngerească Dumnezeului nostru, celui ce S-a născut în Betleem fără de sământă, din Fecioară, fiica lui Dumnezeu; pe Acela toţi Îl slăvesc.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Bucură-te, Sioane! Betleeme, pregăteşte-te! Atotţiitorul, trimiţând steaua înainte, a vestit smerenia Sa cea nemăsurată; că Acela de care se cutremură Puterile Cereşti, cu adevărat Se naşte din Fecioara, fără de schimbare, Unul Dumnezeul nostru.

Canon de rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos (21 decembrie)

Cântarea a 3-a, glas 2

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta: Nu este Sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de Tine Doamne.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

În deşert adunarea lui Irod se adună, cu gând ucigaş ca să ucidă pe Domnul cel ce S-a născut; căruia toţi cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este drept, fără numai tu Doamne.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Sfatul cel cumplit al lui Irod de suflet luptător, împotriva lui Dumnezeu fiind, socoteşte să ucidă împreună cu pruncii pe Stăpânul Hristos; căruia cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru, şi nu este drept fără numai tu Doamne.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuvântul muncitorului pentru că biruia, de şapte ori cuptorul a fost ars oarecând; întru care tinerii nu s-au ars, porunca împăratului călcând; ci au strigat: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Vărsând ca nişte miruri lacrimi înaintea lui Hristos, celui ce s-a făcut cu trup pentru noi, întinăciunile trupului să ne curăţim, către Cel Preaînalt, cu curăţie apropiindu-ne şi strigând: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cu lacrimi de umilinţă, de lacrimile muncii celei înfricoşate ce va să fie, să fugim noi păcătoşii, urmelor lui Hristos urmând, celui ce S-a pus în scutece ca un Prunc, şi să strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ştiind că mântuirea se sfinţeşte din îndurările noastre, şi din izvorul lacrimilor, prin mărturisire spălându-ne credincioşii, să ne apropiem la Hristos, cel ce S-a născut cu trup în peşteră, strigând: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu suflete curate, şi cu buze nespurcate, veniţi să slăvim pe cea neîn-tinată şi prea curată Maica lui Emmanuil, printr-aceasta aducând rugăciuni Celui ce S-a născut dintru dânsa. Milostiveşte-te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Necunoscător şi viclean şi pizmătăreţ, nimenea să nu fie, din cei ce aduc acum lui Dumnezeu daruri primite; în loc de smirnă, de aur şi de tămâie, mireasmă de fapte bune; cântând lui Hristos, celui ce S-a născut. Milostiveşte-Te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Zis-a Irod către magii cei înţelepţi care veniseră: Mergeţi de căutaţi pe, Împăratul, cel ce S-a născut acum, şi aflându-L să-mi spuneţi mie, gândind cumplitul spre uci-

dere, cu inimă ucigaşă. Milostiveşte-Te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

O îndrăznirea spurcatei ucideri celei împietrite ! de vreme ce uitării te-ai dat, că pe Dumnezeu nimeni cu mâinile prinzându-L nu poate să-L ucidă! Că prea înfierbântându-te cu mânia cumplit, pe prunci i-ai junghiat Iroade. Milostiveşte-Te spre sufletele noastre Hristoase Dumnezeule, şi ne mântuieşte pe noi.

Canon de rugăciune la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului (21 decembrie)

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: S-a înscris oarecând, cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sământa lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sământă. Dar a sosit vremea naşterii şi nici un loc de sălăşluire nu era; ci, ca un palat frumos s-a arătat peştera împărătesei. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: Găteşte-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul! Împodobeşte-te, Efrata, că Pomul vieţii a înflorit în peşteră din Fecioară! Pentru că pântecele Aceleia Rai înţelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul pom, din care mâncând vom fi vii şi nu vom muri ca Adam. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Pe voievozii cei puternici, pe cele trei părţi ale sufletului, îneacă-i, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii, rogu-mă Ţie. Ca întru omorârea trupului meu să-Ţi cânt Ţie, ca şi cu o alăută, cântare de biruinţă.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Bucură-te, cerule şi pământule te veseleşte, căci cu noi este Dumnezeu; şi făcându-Se Trup, din tânăra Fecioară, S-a născut şi cu scutece a fost înfăşat şi ca un Milostiv a dezlegat legăturile greşelilor mele.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Împărăteasa cea prea curată a născut mai presus de cuget pe Împăratul tuturor, pe Cel ce a deschis, celor cu credinţă, Împărăţia cea de sus şi a pierdut cu desăvârşire păcatul, Cel ce pururea împărăţea întru noi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Scripturile prooroceşti se împlinesc, că Hristos pe care mai înainte L-au vestit, iată, Se arată Întrupat, în cetatea Betleemului; să ne grăbim acum a prăznuim mai dinainte, astăzi, Naşterea Sa, cu îndreptarea gândului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Biserica cea stearpă din păgâni a rodit şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit; să strigăm Minunatului nostru Dumnezeu: Sfânt eşti, Doamne!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Proorocul Daniel Te-a văzut pe Tine, Cuvinte, piatră tăiată din munte fecioresc, care ai zdruncinat cu puterea Ta templele idoleşti. Pentru aceasta, cu frică Te slăvim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Magii de la Răsărit, povăţuiţi fiind de stea, Ţi-au adus Ţie, Împăratului tuturor, Hristoase, daruri: smirnă, aur şi tămâie, minunându-se de smerenia Ta.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Maria, ţarina cea nearată, se duce să nască în cetatea Betleemului pe Spicul de grâu, de viaţă purtător, care hrăneşte sufletele tuturor celor ce strigă: Sfânt eşti, Doamne!

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru Slavă pe scaunul Dumnezeirii, Iisus cel mai presus de ceruri, pe nor uşor a venit şi a mântuit cu mână curată pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Sfântul Vas cu mir al cinstitei Sfinţenii vine să deşerte în cetatea Betleemului pe Acela care dă sfinţenie nouă tuturor, celor ce strigăm: Slavă puterii Tale, Hristoase!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Grăitorule de Dumnezeu, proorocul Isaia, văzând împlinite cele proorocite de tine, bucură-te şi dănţuieşte, că Fecioara a născut cu Trup, fără de sământă, în peştera Betleemului, pe Cel vestit de tine, de mai înainte.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iisus cu Trup Se naşte şi Cel fără de ani sub ani Se vede Prunc, dezlegând greşelile mele cele vechi şi cu negrăita Lui sărăcie acum mă îmbogăţeşte pe mine, cel ce am sărăcit prin călcări de Lege, făcătoare de stricăciune.

Cântarea a 5-a

Irmos: Nelegiuiţii nu vor vedea Slava Ta, Hristoase; dar noi, de noapte mânecând, Te lăudăm pe Tine, Unule-Născut, strălucirea părintească a slavei dumnezeirii, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Din Fecioară S-a născut Dumnezeu Emmanuel şi în iesle culcându-Se a lucrat, voind cea de a doua chemare a noastră. Să prăznuim de mai înainte, cu cucernicie, Naşterea Lui.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cuvânt al Tatălui fiind mai înainte de început şi de o Fiinţă, în ieslea necuvântătoarelor culcându-Te, ne-ai dezlegat de necuvântare, pe noi, care mai înainte prăznuim, cu cucernicie, Naşterea Ta.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Fericită este rădăcina lui Iesei, ceea ce a odrăslit pe cea Curată, care a purtat floarea cea dumnezeiască, pe Hristos Domnul, a cărui Naştere mai înainte să o prăznuim, bucurându-ne.

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am întru adâncurile mării şi m-a înecat viforul păcatelor mele celor multe; ci, ca un Dumnezeu scoate dintru adânc viaţa mea, Mult Milostive.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Prunc Tânăr pe pământ născându-Se nouă Cel mai înainte de veci, din Tatăl în chip de negrăit a strălucit şi pe toţi ne-a eliberat din călcarea poruncii, ca un Milostiv.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Minunate şi uimitoare glasuri s-au auzit în cetatea Betleemului, născându-Te Tu, Cuvântul cel fără de început; că păstorii cu Îngerii Ţi-au adus cântare, ca Unui Stăpân.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Steaua a vestit magilor pe Soarele dreptăţii, Cel ce S-a născut în chip de negrăit; a cărui cinstită Naştere mai înainte să o prăznuim, veselindu-ne.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Veseleşte-te Betleeme, Efrata găteşte-te; că iată Mieluşeaua, purtând în pântece pe Păstorul cel Mare, se grăbeşte să-L nască; pe care văzându-L purtătorii de Dumnezeu părinţi, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, care Îl hrăneşte cu lapte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit. Dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu Îngerii şi cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc Tânăr, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născă-toare.

În Betleem văzând cu scutece înfăşat pe Cel ce ţine tot pământul cu mâna, cântări de înainteprăznuire să aducem celei ce L-a născut; că se veseleşte ca o Maică, ţinând în braţe pe Fiul lui Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cei trei tineri în Babilon nesocotind porunca tiranului, în mijlocul văpăii strigau: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cum Te va încăpea peştera pe Tine, Cel Neîncăput, care vii să Te naşti pentru noi? Cum Te va alăpta Fecioara pe Tine, Milostive Iisuse, cel ce eşti Hrănitorul tuturor?

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Magii, urmând cuvintelor vrăjitorului Balaam, au alergat să se închine lui Hristos cu daruri, cunoscându-L pe Dânsul Împărat a toată suflarea.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Fire omenească, stearpă de orice faptă bună, bucură-te şi te veseleşte! Că Hristos vine să Se nască cu Trup din Fecioara, ca să te arate pe tine roditoare de fapte bune.

Cântarea a 8-a

Irmos: Izbăvitorule al tuturor, Atotputernice, pogorându-Te la cei ce se arătau plini de cucernicie, în mijlocul văpăii i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe mine, cel ce prin multele călcări de poruncă m-am făcut peşteră de tâlhari, Hristoase, mântuindu-mă prin milostivirea Ta cea de negrăit, ai binevoit în peşteră a Te naşte din prea curata Fecioară.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Scris-ai desăvârşita mea iertare, înscriindu-Te, din porunca Cezarului, împreună cu robii, Făcătorule al făpturii; laud mila cea nemăsurată a milostivirii Tale, Stăpâne.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Luminat palat al Stăpânului, cum ai intrat în peştera cea mică, spre a naşte pe Împăratul, Domnul cel ce S-a Întrupat pentru noi, Preasfântă Fecioară, dumnezeiască Mireasă?

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, prin greşeala neascultării, a adus în lume blestemul; iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, cu Vlăstarul zămislirii tale ai înflorit în lume Binecuvântarea; pentru aceasta toţi te mărim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să dănţuim, credincioşilor, să săltăm şi într-un glas de bucurie, să strigăm; vine Mântuirea tuturor, Se apropie să Se nască Domnul şi să mântuiască pe cei ce cinstesc Naşterea Lui, cu gând cucernic.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ia-ţi psaltirea şi alăuta, Sfinte proorocule David şi dulce cântă: casa Efratului, veseleşte-te! Că Acela pe care Tatăl din pântece L-a născut, întru tine, cu adevărat S-a născut, Întrupându-Se din Fecioara.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ca o cădere de apă, ca o ploaie mare S-a pogorât Stăpânul în pântecele tău şi pământul cel pustiit de arşiţa necunoştinţei de Dumnezeu l-a udat şi mările înşelăciunii a uscat, Născătoare de Dumnezeu, Maică Fecioară.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab a mers înainte...

Fecioarelor, începeţi întâi voi cântarea de bucurie a Fecioarei; maicilor, lăudaţi călătoria Maicii lui Hristos, Dumnezeul nostru; magilor, împreună cu Îngerii, păstorilor, împreună cu noi, cântaţi. Că Fiul lui Dumnezeu, cel mai înainte de veci, Cel ce mântuieşte lumea din stricăciune, merge să Se nască în cetatea Betleemului.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Umpleţi-vă de bucurie toate marginile pământului, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pe Împăratul a toate. O, minune de negrăit! Cel fără de început Se începe şi Cel fără de trup Se Întrupează. Peştera, primeşte înăuntru pe Cel ce ţine toate împreună! Betleeme, bucură-te şi făptură dănţuieşte, în ziua înainteprăznuirii!

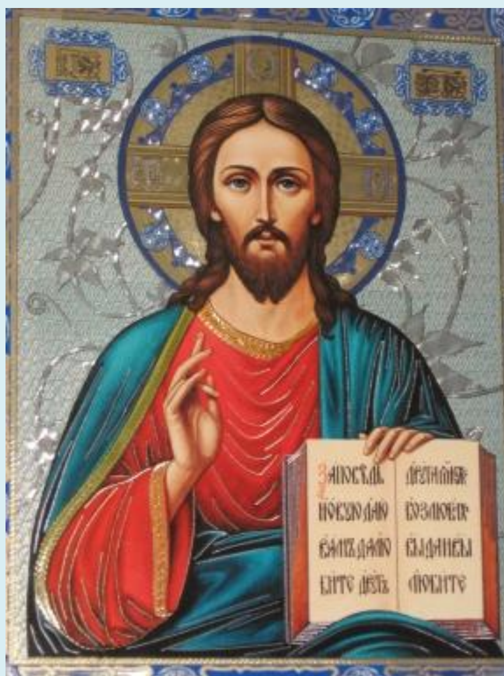
Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştie de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pe care şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă care nu ştii de mire.

Mai înainteprăznuirea Naşterii lui Hristos săvârşind, să prăznuim credincioşilor; şi după vrednicie toţi mai înainte să întâmpinăm, daruri ca şi magii aducând faptele bune; şi să cântăm cântare nouă îngerească Dumnezeului nostru, celui ce S-a născut în Betleem fără de sămânţă, din Fecioară, fiica lui Dumnezeu; pe Acela toţi Îl slăvesc.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Bucură-te, Sioane! Betleeme, pregăteşte-te! Atotţiitorul, trimiţând steaua înainte, a vestit smerenia Sa cea nemăsurată; că Acela de care se cutremură Puterile Cereşti, cu adevărat Se naşte din Fecioara, fără de schimbare, Unul Dumnezeul nostru.

Canon de rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos (22 decembrie)

Cântarea 1

Irmos: S-a despicat Marea Roşie şi adâncul cel hrănit cu valuri s-a uscat, făcându-se pentru cei fără de arme loc de trecere, iar pentru cei prea într-armaţi, mormânt. Şi cântare cuvioasă lui Dumnezeu s-a cântat, căci cu Slavă S-a prea slăvit Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cea pricinuitoare de viaţă şi atotstăpânitoare, Înţelepciunea lui Dumnezeu cea Nesfârşită Şi-a zidit Sieşi casă, din curata Maică, ce nu ştie de bărbat; că în trupesc locaş îmbrăcându-Se, cu Slavă S-a prea slăvit Hristos, Dumnezeul nostru.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Taine învăţând pe magi, Înţelepciunea lui Dumnezeu, cheamă pârga cea din păgâni, pe cei mai înainte necuvântători să-i ospăteze prin cuvânt, Masă de Taină fiind pusă în ieslea dobitoacelor către care, călătorind, aleargă cu daruri, strălucindu-le înainte steaua.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să auzim acum graiurile prooroceşti împlinindu-se prin Duhul; că Fecioara luând în pântece, vine să nască pe Cel ce a fost mai înainte; pe care cerul L-a arătat magilor şi îngerii, păstorilor; pe Cel ce Se arată ca un Prunc.

Cântarea a 3-a

Irmos: Domn fiind a toate şi Ziditor Dumnezeu, zidirea a unit cu sine ca un Milostiv, sărăcind şi ca un Prunc arătându-Se cu Trupul, în ieslea cea sărăcăcioasă S-a culcat, strigând: mâncaţi Trupul Meu şi vă întăriţi în credinţă.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe Hristos Izbăvitorul, Cel ce vine acum să-Şi verse Sângele Său pentru lume, Irod se înverşunează să-L ucidă mai înainte de vreme. Pentru aceasta cu ucigaşă cruzime a junghiat cu sabia pe prunci.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu, iar Irod umplându-se de nebunie, se îmbolnăveşte pentru uciderea lui Hristos şi căzând în întunecată îndrăzneală, s-a într-armat spre uciderea pruncilor celor ce nu ştiau de răutate şi a udat pământul cu sângele lor.

Cântarea a 4-a

Irmos: Mai înainte văzând proorocul Taina Ta cea de negrăit, Hristoase, a strigat: pus-ai tare dragoste de întărire, Părinte Îndurate, că pe Fiul, Cel Unul-Născut, L-ai trimis, Bunule, Curăţire în lume.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ca o ploaie pe lână şi ca o picătură pe Pământ pogorându-Te la Ceea ce Te-a născut, Doamne, vii cu milostivire să Te naşti şi cu oamenii să locuieşti; că pe Cel Unul-Născut L-a trimis Tatăl Curăţire în lume.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Primeşti trup omenesc din sămânţa lui Avraam, Hristoase şi har peste har vii să dai şi să mântuieşti chipul şi să-l faci fără de stricăciune. Că pe Cel Unul-Născut L-a trimis Tatăl Curăţire în lume.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Băutura cea nouă după care David, de demult, însetând, a poftit să o bea, vine să izvorască în peştera Betleemului şi să potolească setea, care a fost mai înainte în sufletul lui Adam şi al lui David; din care, după trup, Se naşte Hristos.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu legătura dragostei fiind legaţi, ca nişte iubitori de fraţi, să dăm slavă Celui ce dă pace tuturor, Celui ce Stăpâneşte toate, celui ce iubeşte lumea foarte şi celui ce a dat Izbăvire pe Fiul Său cel Iubit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Înţelepciunea lui Dumnezeu, care ţine apa în aer neatârnată, care opreşte adâncurile şi înfrânează mările, pogorându-Se ca ploaia pe lână, S-a Sălăşluit în pântecele Fecioarei.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe magi, ucenicii vrăjitorului Balaam, îi cheamă Hristos, spre cunoştinţă prin stea şi Cel ce îmbracă cerul cu nori şi de care se cutremură Heruvimii în iesle Se culcă şi în peşteră încape Cel ce umple toate.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat şi viforul ne mai răbdându-l, ca Iona strig către Tine, Stăpâne: scoate-mă din stricăciune.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Domn ştiindu-Te, cerurile spun slava Ta, Mântuitorule, prin stea chemând acum pe magi cu daruri spre cunoaşterea Ta şi spre dumnezeiasca închinăciune.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cel de care s-a atins întinăciunea, să o lepede şi aşa, curat fiind, să se atingă de Hristos cel Preacurat, care Prunc S-a culcat în iesle şi curăţeşte adâncurile inimilor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în Babilon nu s-au înspăimântat de văpaia cuptorului; ci, în mijlocul văpăii aruncându-se şi fiind rouraţi, au cântat: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Semn cu capul făcând Irod şi la cele rele mai înainte privind, s-a pornit, vreme potrivită căutând, să omoare pe Hristos, cel ce are putere asupra vieţii şi a morţii; care este Domn al tuturor şi Stăpân al făpturii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Câţi dintre voi sunteţi prieteni ai lui Hristos, fugiţi împreună cu Cel ce a fugit în Egipt şi acolo bine vă închinaţi Acestuia, cu dumnezeiască cuviinţă strigând şi cu un glas prea slăvindu-L.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cel ce nu este cu mine, lucrează împotriva Mea, zice Hristos şi cel ce nu adună cu Mine, asemănatu-s-a celui ce risipeşte. Pentru aceasta să ne înfricoşăm de trupeasca Lui smerenie.

Cântarea a 8-a

Irmos: Fericiţii Tineri în Babilon primejduindu-se pentru Legile părinteşti, au călcat porunca cea nebunească a celui ce împărăţea şi împreunându-se cu focul, de care nu au fost arşi, cântare vrednică au cântat Stăpânului: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cugetătorilor de Dumnezeu, ducându-ne cu gândul în Betleem, cu îngerii şi cu păstorii să vedem minunea, cântând: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, celui ce dă oamenilor bunăvoire şi pace. Şi pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

De legea dragostei ţinându-ne, duhul iubirii de fraţi să-l primim; unul cu altul pace având şi una împreună cugetând; că Stăpânul păcii, Hristos, vine să împace toate şi

să mântuiască pe cei ce strigă: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cinstit-a cu cuvinte înşelătoare Irod, cel fărădelege, pe Hristos, cel ce S-a născut şi către magi s-a arătat făţarnic, ca şi cum el însuşi ar fi vrut să I se închine. Dar nu s-a ruşinat, urmărind pe Dumnezeu, cel ce Se ascundea, nici de prunci nu i-a fost milă şi nu s-a înţelepţit a striga: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Veniţi, credincioşilor, cu gânduri înalte, să ne îndulcim din Ospăţul Stăpânului şi din masa cea nemuritoare, în peştera cea săracă, cunoscând pe Cuvântul cel ce S-a Întrupat în chip de negrăit; pe Acela să-L slăvim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Mergeţi, a zis Irod căpeteniilor magilor, de căutaţi pe Prunc şi dacă Îl veţi afla, repede să-mi daţi de ştire, vicleşug în inimă meşteşugind. Dar s-a făcut de râs înşelătorul, în deşert uneltind fărădelegea.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Făcătorul, Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Înţelepciunea, Cuvântul şi puterea lui Dumnezeu fiind, S-a născut din Fecioara, îndoit cu firile. Deci, cunoscându-L pe Domnul, Dumnezeu şi Om, Îl slăvim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Precum Te-ai arătat cu firea Om, iar nu nălucire, aşa şi Dumnezeu Te-ai arătat, Mântuitorule, cu felul aşezării din nou în starea de mai înainte a firii pe care ai luat-o. Pentru aceasta, cinstind dumnezeiasca Ta Întrupare cea din Fecioară, pe Tine Te slăvim.

Canon de rugăciune la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului (22 decembrie)

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: S-a înscris oarecând, cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămânţa lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sămânţă. Dar a sosit vremea naşterii şi nici un loc de sălăşluire nu era; ci, ca un palat frumos s-a arătat peştera împărătesei. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: Găteşte-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul! Împodobeşte-te, Efrata, că Pomul vieţii a înflorit în peşteră din Fecioară! Pentru că pântecele Aceleia Rai înţelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul pom, din care mâncând vom fi vii şi nu vom muri ca Adam. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Din norul fecioresc, Soarele cel mare ne-a răsărit nouă, Iisus, Luminarea celor ce sunt întru întuneric. Să-I cântăm Lui, Celui ce S-a născut în Betleem, spre mântuirea noastră.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Aşteptarea neamurilor, Împăratul păcii vine să ucidă pe luptătorul. Să ne sârguim a-L întâmpina pe El, cel ce Se naşte în Betleem, spre mântuirea noastră.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Prooroceştile glasuri cele dumnezeieşti se împlinesc, înfricoşătoarea arătare a lui Hristos mai înainte însemnând. Că Mieluşeaua se apropie să nască pe Mielul, Mântuitorul şi Domnul tuturor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, porumbiţa Stăpânului cea curată, cea cinstită, fără de prihană şi frumoasă între femei, ca pe Ceea ce ai născut pe Domnul tuturor, te fericim cu credinţă, de Dumnezeu fericită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt, precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cel ce numai cu cuvântul ai întins cerul, intri în peşteră să Te culci în ieslea dobitoacelor, Hristoase, vrând să ne scapi pe noi de îndobitocire, din milostivire pentru noi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Strigă proorocul, cu adevărat: Dumnezeul nostru este Acesta şi nimeni altul nu se va asemăna Lui; aflat-a toată calea ştiinţei, cu oamenii unindu-Se.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Heruvimii nu suferă a Te privi; cum atunci Te suferă ieslea, Cel ce eşti Necuprins cu Firea? Din multă milostivire Te naşti din Fecioară pentru noi, Iubitorule de oameni, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mai înainte munte te-a văzut pe tine, oarecând, proorocul Daniel, din care s-a tăiat Piatra, Născătoare de Dumnezeu, sfărâmând şi nimicind la pământ templele idolilor, prea curată, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeul şi Domnul, cântă cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă, strigând din cuget curat, întru Domnul prăznuind.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată a Răsărit Steaua de departe din Iacob, care mai înainte s-a vestit de demult, Om făcându-Se Dumnezeu Cel Necuprins şi Se arată înfăşat în scutece.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Domnul, Mântuirea tuturor, Se arată Prunc, stând la fecioreştile sânuri, Cel ce Se odihneşte în Sânurile Tatălui, ca un Fiu.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Închizându-te mie, oarecând Edenule, din pricina mâncării din pom, deschidere, cel ce m-ai despărţit de a ta nepieritoare dulceaţă, că iată, Se naşte acum Cel ce Se îmbracă întru mine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Proorocul Avacum mai înainte te-a văzut cu Duhul pe tine, Fecioară, munte dumnezeiesc, umbrit de bunătăţi, din care ni S-a arătat Cel ce luminează sufletele noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască Strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, luminează-le ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, cel ce chemi pe toţi din negura greşelilor.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Casă a Efratului, Betleeme, Domn va ieşi din tine întru Israel, care va chema neamurile cele lepădate, precum mai înainte a zis proorocul Miheea, cu Duhul fiind luminat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ca să pască turma Sa cu tărie, Însuşi Iisus vine să Se nască din Fecioara şi până la marginile pământului Se va Înălţa; a vestit mai înainte proorocul cel de Dumnezeu grăitor de demult.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cu duhul înţelepciunii, cu duhul lui Dumnezeu, cu duhul tăriei şi al sfatului, al ştiinţei şi al înţelegerii, cu duhul temerii de Dumnezeu, să mă umple Fiul, cel ce S-a născut din coapsele tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dumnezeu asemănându-Se oamenilor, a sărăcit trupeşte, ca să ne îmbogăţească pe noi cu Slava Sa şi în peşteră S-a născut Cel Necuprins. Deci, pe Acesta cu gând drept să-L primim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ţie: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată, întru ale Sale vine Hristos, să ne lipim de Dânsul,credincioşilor, prin har şi prin fapte bune şi dumnezeieşti şi să-L primim, fiind luminaţi la suflet şi la inimă.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Rădăcină a odrăslit din Iesei şi dintr-Însa a ieşit Dumnezeul nostru, nădejdea neamurilor, odihna şi cinstea, precum de demult a proorocit proorocul Isaia, dumnezeieşte fiind luminat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Legăturile păcatelor mele cele multe le dezlegi prin legăturile scutecelor. Mă îmbogăţeşti, Iisuse al meu, pe mine, cel cumplit sărăcit prin răutate şi sărăceşti născându-Te.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Viforul potrivnicelor gânduri învăluieşte smerită inima mea, prin bântuielile viclenelor duhuri. Alină-l cu mijlocirea ta, Stăpână, iubitoare de bine.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Veseleşte-te Betleeme, Efrata găteşte-te; că iată Mieluşeaua, purtând în pântece pe Păstorul cel Mare, se grăbeşte să-L nască; pe care văzându-L purtătorii de Dumnezeu părinţi, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, care Îl hrăneşte cu lapte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Fecioara astăzi pe Cuvântul Cel mai înainte de veci merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit. Dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu Îngerii şi cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc Tânăr, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

În Betleem văzând cu scutece înfăşat pe Cel ce ţine tot pământul cu mâna, cântări de înainteprăznuire să aducem Celei ce L-a născut; că se veseleşte ca o Maică, ţinând în braţe pe Fiul lui Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă a făcut Îngerul cuptorul pentru cuvioşii tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul l-a plecat a striga: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cel cu totul desăvârşit S-a Născut ca un Prunc, cu scutece fiind înfăşat; Cel fără de început a luat început din Fecioara, căutând a îndumnezei Trupul pe care l-a luat. Să se bucure cerul şi pământul să se veselească.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Dumnezeu, Întrupându-Se, vrea să Se arate cu noi. Înţelegeţi neamuri şi vă plecaţi cei ce v-aţi depărtat de viaţa noastră. Iată Chemarea noastră, Prunc în ieslea Betleemului vine să Se culce.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ca într-o porfiră împărătească în Trup îmbrăcându-Se, vine acum din pântecele tău, Fecioară, Împăratul păcii, să sfărâme pe vrăjmaşi ca un Puternic şi să împace viaţa noastră cea împresurată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din toate neamurile pe tine te-a ales palat neîntinat Împăratul, cel ce S-a Sălăşluit în pântecele tău, Fecioară. Căruia cântăm acum cu dreaptă credinţă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie ai izvorât cuvioşilor rouă şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o, că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea; pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cuvintele proorocilor celor de Dumnezeu grăitori, acum s-au împlinit; Fecioara vine să nască pe Domnul. Tot pământul să se veselească dănţuind şi să se bucure întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Razele dumnezeiescului dar arătând şi oprind umbra Legii, Dătătorul de lumină, Iisus, a Răsărit, cei întunecaţi să vadă Lumină mare!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe mine, cel ce m-am făcut peşteră de tâlhari, Doamne, cel ce Te-ai născut în peşteră, arată-mă casă a Ta şi a Tatălui şi a Dumnezeiescului Tău Duh, ca să Te slăvesc întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cereasca Stea din pântecele tău a Răsărit şi pe cititorii în stele i-a îndemnat să O vadă; care cu cunoştinţa ei s-au luminat întru Duhul, prea curată Fecioară, pururea binecuvântată.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care slăvindu-L cu Oştile îngereşti, pe tine te fericim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată a venit Hristos, chemarea tuturor, curăţirea, luminarea, mântuirea cea desăvârşită. vistieria cea de mult preţ se ascunde înăuntrul peşterii; cu care, îmbogăţindu-Se magii, aur ca unui Împărat Îi aduc.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Păstori ai lui Hristos privegheaţi şi veniţi cu gândul în cetatea Betleemului şi lui Dumnezeu, întru cei de sus, strigaţi: Slavă şi Mărire Celui ce a binevoit a Se arăta Prunc pentru noi din bunătate.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cu trupul în scutece înfăşându-Te, Cel ce înfăşori marea cu neguri, Iisuse al meu, legătura răutăţii ai rupt-o şi cu dreptatea ai legat pe toţi cei dezlegaţi din asupririle vrăjmaşului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cămară şi scaun al Împăratului, munte al lui Dumnezeu şi cetate aleasă, Raiule, norule cel cu totul luminos al Soarelui, luminează sufletul meu, împrăştiind norul fărădelegilor mele celor multe, Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioarelor, începeţi întâi voi cântarea de bucurie a Fecioarei; maicilor, lăudaţi călătoria Maicii lui Hristos, Dumnezeul nostru; magilor, împreună cu Îngerii, păstorilor, împreună cu noi, cântaţi. Că Fiul lui Dumnezeu, cel mai înainte de veci, Cel ce mântuieşte lumea din stricăciune, merge să Se nască în cetatea Betleemului.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Umpleţi-vă de bucurie toate marginile pământului, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pe Împăratul a toate. O, Minune de negrăit! Cel fără de început Se începe şi Cel fără de trup Se Întrupează. Peştera, primeşte înăuntru pe Cel ce ţine toate împreună! Betleeme, bucură-te şi făptură dănţuieşte, în ziua înainteprăznuirii!

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

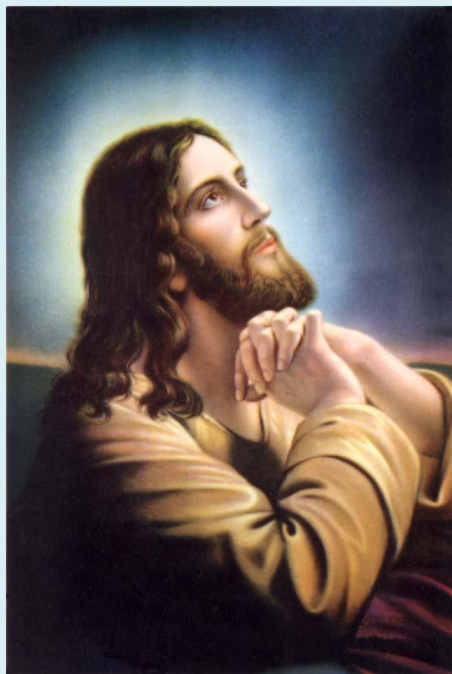
Mai înainteprăznuirea Naşterii lui Hristos săvârşind, să prăznuim credincioşilor şi după vrednicie toţi mai înainte să întâmpinăm, daruri ca şi magii aducând faptele

bune şi să cântăm cântare nouă îngerească Dumnezeului nostru, celui ce S-a născut în Betleem fără de sămânţă, din Fecioară, fiica lui Dumnezeu; pe Acela toţi Îl slăvesc.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Bucură-te, Sioane! Betleeme, pregăteşte-te! Atotţiitorul, trimiţând steaua înainte, a vestit smerenia Sa cea nemăsurată; că Acela de care se cutremură Puterile Cereşti, cu adevărat Se naşte din Fecioara, fără de schimbare, Unul Dumnezeul nostru.

Canon de rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos (23 decembrie)

Cântarea a 5-a

Irmos: La Tine alerg, Cel ce prin milostivire Neschimbat Te-ai micşorat pentru cel căzut şi chip de rob din Fecioară ai purtat, Cuvinte al lui Dumnezeu; pacea Ta dă-mi-o mie, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Spălându-ne gândurile şi mai înainte curăţindu-le, cu Împărtăşirea Tainei Înfricoşătoarei Iconomii, să ne suim cu trupul şi cu sufletul în cetatea Betleemului, ca să vedem pe Stăpânul născându-Se.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Priviţi, prieteni şi nu vă temeţi; că Irod cel fără de minte în zadar se întărâtă să ucidă pe Ziditorul, cel ce S-a născut; căci Acesta, ca Domn al vieţii şi al morţii, dă viaţă şi mântuieşte lumea, ca un Iubitor de oameni.

Cântarea a 8-a

Irmos: Dumnezeieştii tineri defăimat-au chipul răutăţii celei împotriva lui Dumnezeu; iar Irod, întărâtându-se asupra lui Hristos, se frământă, sfătuieşte cele deşarte şi gândeşte a ucide pe Cel ce ţine viaţa în mână; pe care toată făptura Îl binecuvântează slăvindu-L în veci.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să scuturăm somnul lenii de pe ochi; toţi credincioşii întru rugăciuni să priveghem, îndepărtând ispitele vicleanului şi cu păstorii, văzătorii Slavei lui Hristos, să ne arătăm Celui ce S-a născut; pe care Îl laudă, slăvindu-L, toată făptura.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să împiedicăm, credincioşilor, a ne ieşi de pe buze cuvânt urât şi pregătind cuvinte de laudă, să le aducem acum lui Hristos, celui ce ne-a dezlegat pe noi din îndobitocire, culcându-Se în ieslea dobitoacelor; pe care Îl binecuvântează toată făptura, slăvindu-L în veci.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cine din oameni va putea pătrunde Adâncul Înţelepciunii şi Atotştiinţei Ziditorului? Care înţelept va descoperi Adâncul cel fără de fund al Judecăţilor lui Dumnezeu? Căci plecând cerurile, cu oamenii a vieţuit, purtând Trup; pe care Îl binecuvântează toată făptura, slăvindu-L în veci.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să căutăm a ne lepăda de patimile trupeşti, de desfătările lumeşti şi să stăruim în cugetările cele duhovniceşti, înţelepţiţilor de Dumnezeu; ca vrednici să ne apropiem noi înşine prin fapte bune de Stăpânul, cel ce S-a născut; pe care îl binecuvântează toată făptura, slăvindu-L în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Porunca cea pierzătoare a vrăjmaşului celui cumplit, făcând uciderea pruncilor celor fără de răutate, a tulburat naşterea lui Iisus; iar noi, credincioşii, să cinstim pe Cel ce S-a născut.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Stricând Legile cele fireşti şi dumnezeieştile aşezăminte lepădându-le, cumplitul Irod, prin fărădelege a lipsit pe mame de fii şi pe pruncii cei fără de vină i-a omorât, pentru Viaţa tuturor.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Deschisu-s-a neamurilor poarta Edenului, născându-Se în peşteră Izbăvitorul şi Izvor de nemurire ţâşneşte pentru cei însetaţi, Domnul Slavei, pe care Îl binecuvântăm.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Înconjurat-au îngerii ieslea ca pe un scaun de Heruvimi; că vedeau peştera cer, într-însa culcându-Se Stăpânul şi strigau: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu!

Canon de rugăciune la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului (1) (23 decembrie)

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: S-a înscris oarecând, cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămânţa lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sămânţă. Dar a sosit vremea naşterii şi nici un loc de sălăşluire nu era; ci, ca un palat frumos s-a arătat peştera împărătesei. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: Găteşte-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul! Împodobeşte-te, Efrata, că Pomul vieţii a înflorit în peşteră din Fecioară! Pentru că pântecele aceleia Rai înţelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul pom, din care mâncând vom fi vii şi nu vom muri ca Adam. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Cântarea 1

Irmos: Trecând marea neudat...

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cuvântul cel mai înainte de veci, din Fire fiind fără de început, primeşte început, născându-Se cu Trup în Betleem. Naşterea Sa mai înainte să o prăznuim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cuvântul Cel mai înainte de veci, din Fire fiind fără de început, primeşte început, născându-Se cu Trup în Betleem. Naşterea Sa mai înainte să o prăznuim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să privim cu ochii minţii spre cetatea Iudeii, la Curata, care merge să nască; a cărei naştere multă vreme a vestit-o steaua.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Magii cei din Persia cunoscându-Te pe Tine, Cuvinte al lui Dumnezeu, Împărat Născut din Fecioară pe pământ, s-au grăbit să se închine Ţie cu daruri.

Cântarea a 3-a

Irmos: Frânt-a arcul...

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Veniţi acum, cu cuget curat, să facem să răsune lămurit laudele de înainte prăznuire ale sărbătorii Naşterii lui Hristos.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Vii, Împărate, în mica peşteră, ca să mă ierţi pe mine, îmbogăţindu-mă, Iisuse, din multa Ta sărăcie.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Venit-a cu Trup Hristos şi S-a născut ca un Om, scoţându-ne pe noi din întunericul răutăţii.

Cântarea a 4-a

Irmos: Te laud pe Tine, că glas am auzit, Doamne şi m-am înspăimântat; că ai venit până la mine căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea, prea slăvesc multă pogorârea Ta, cea către mine, Mult Milostive.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să se veselească toată făptura că iată, Ziditorul Cel mai înainte de veci Se naşte în Betleem, Prunc văzut cu Trup şi este înfăşat în scutece Cel ce dezleagă, ca un Iubitor de oameni, legăturile greşelilor noastre.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Orice om să se mire, cugetând la felul cum începe acum a sărăci Cel Bogat cu mila şi cum în peşteră Se Sălăşluieşte, spre a ne dezlega pe noi de cumplita înşelăciune, voind a ne îmbogăţi de bunătate.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

În noianul păcatelor împotmolindu-mă şi în răutate rătăcind, Te-ai milostivit, Doamne şi m-ai cercetat şi ai pătruns în pântecele cel prea curat al Preasfintei Maici, care vine să Te nască pe Tine în peşteră.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Stăpânul, cel ce izbăveşte omenirea din blestemul cel vechi, Se naşte din trupul tău, prea curată prea binecuvântată. Pentru aceasta cu laude pe tine te mărim, Ceea ce eşti mărirea şi fala noastră.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cărbunele lui Isaia...

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Dezleagă-mă de nemăsuratele răutăţi cu neîntrecuta-Ţi bunătate, Doamne, cel ce ca un Bun Te-ai născut în peştera din Betleem, din Fecioară.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cu Trup venind acum Domnul, izbăveşte din milostivire pe oameni de sub puterea împăratului răutăţii şi în cer îi duce, îndumnezeindu-i.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Acum vine Hristos cu Trup întru ale Sale, ca un Străin; să ne înstrăinăm toţi de pricinile patimilor şi să-L primim pe Dânsul Născut cu Trup.

Cântarea a 6-a

Irmos: Către Domnul din chit Iona a strigat: te rog scoate-mă din adâncul iadului, ca să jertfesc Ţie, cu glas de laudă şi cu duh adevărat, ca Izbăvitorului.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Uimit este auzul de minunea faptei; că Cel Neîncăput încape în pântece şi vine să Se nască pentru noi, din pântece de Mamă; la a cărui naştere îngerii au cântat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Soarele cel luminos, ascuns în nor, vine să Se nască în peşteră şi să lumineze; steaua luminoasă şi împăraţii de la Răsărit s-au adunat să se închine Lui.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cum Te-a primit, Împărate, peştera cea mică pe Tine, cel ce de voie sărăcind, pe toate le-ai îmbogăţit? Cum Te-a privit pe Tine firea oamenilor, Întrupându-Te? Închinămu-ne milostivirii Tale!

Condac glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Veseleşte-te Betleeme, Efrata găteşte-te; că iată Mieluşeaua, purtând în pântece pe Păstorul cel Mare, se grăbeşte să-L nască; pe care văzându-L purtătorii de Dumnezeu părinţi, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, care Îl hrăneşte cu lapte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit. Dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu Îngerii şi cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc Tânăr, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

În Betleem văzând cu scutece înfăşat pe Cel ce ţine tot pământul cu mâna, cântări de înainteprăznuire să aducem celei ce L-a născut; că se veseleşte ca o Maică, ţinând în braţe pe Fiul lui Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Ritori prea învăţaţi s-au arătat tinerii oarecând, că, din suflet cuprins de Dumnezeu, teologhisind cu buzele, au cântat: Dumnezeule, Cel mai presus de zei, al părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Împlinindu-se cuvintele prea sfinţiţilor prooroci, Cuvinte al lui Dumnezeu, vii a Te naşte în peşteră şi a Te înfăşa în scutece, ca un Prunc şi să mă dezlegi pe mine, ca un Bun, de multele greşeli.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cerul, având trebuinţă de gură, strigă prin steaua cea mare venirea pe pământ a Celui ce a sărăcit pentru noi, în chip de nespus; căruia răspunzându-i cei din Persia, în grabă au ajuns la Povăţuitorul.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cetele îngerilor se pregătesc acum cu frică a lăuda pe Hristos, cel ce vine să Se nască; iar magii sosesc din depărtare, ca să privească uimitoare privelişte pe pământ, pe Dumnezeu Întrupat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Te lăudăm pe tine, singura Curată, pricinuitoarea tuturor bunătăţilor; că pe Purtătorul de Trup, pe Cuvântul, L-ai născut cu prisos de bunătate; a cărui naştere a vestit-o mai dinainte steaua din Betleem.

Cântarea a 8-a

Irmos: Chipul cel de aur...

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Arătatu-Te-ai, Hristoase, îmbrăcându-Te cu mine, cel despuiat prin înşelăciunea păcatului şi vii să Te naşti Prunc în iesle. Steaua lămurit Te propovăduieşte celor ce strigă: făptura toată să laude pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să ne veselim, credincioşilor şi să săltăm cu duhul; că Stăpânul îmbogăţindu-ne pe noi cu toată îndreptarea, sărăceşte chiar acum, născându-Se şi culcându-Se în iesle, ca un Prunc. Pe care Îl lăudăm şi Îl prea înălţăm întru toţi vecii!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Proorocule David, ia-ţi desfătătoarea psaltire şi zi: iată, am auzit că Fecioara, în cetatea Sion, vine să nască pe Dumnezeu, Împăratul şi Domnul; căruia Îi şi cântăm: făptura toată să laude pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Frumos vine să Se nască din pântecele tău, cu negrăit cuvânt, voind să împodobească cu nestricăciune lumea, Domnul, Dătătorul de bine; căruia să-I cântăm acum: făptura toată să laude pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Nu se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie; ci se întunecă şi mintea cea mai presus de lume a cânta ţie, de Dumnezeu Născătoare. Însă, fiind bună, primeşte credinţa; că ştii dragostea noastră cea dumnezeiască. Că tu creştinilor eşti folositoare; pe tine te mărim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată, voind să mă liberezi pe mine din robia cea de suflet stricătoare, Te-ai înscris, Unule Împărate, cu robii, la porunca Cezarului şi cetatea Betleemului Te-a întâmpinat, născându-Te cu Trup; iar pe oamenii cei ce laudă cu credinţă Naşterea Ta, în ceruri îi primeşti.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Împodobită cu frumuseţea, mai mult decât fiii oamenilor te-a făcut, Fecioară, Fiul tău şi Stăpânul tuturor; pe care vii a-L naşte, mai presus de fire, ca o frumoasă Mieluşea, în peştera Betleemului, ca să facă binele şi să mântuiască pe cei ce se închină Lui.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe Tine, Dătătorule de lumină, Soare al dreptăţii, cel ce ai intrat în pântece şi ai voit a Te naşte mai presus de cuvânt, o stea din depărtare Te-a vestit cititorilor în stele, celor ce au biruit noaptea şi fiinţa întunericului stricăciunii şi cu credinţă s-au închinat, aducându-Ţi daruri.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pământul dănţuieşte, înţelegând oarecum că dumnezeiasca venire din Fecioară, de acum va să Răsară din milostivire. Iar cerul vesteşte aceasta cu un glas tainic din depărtare, prin steaua ivită la Răsărit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Porţi, Fiul meu, tot chipul Duhului şi cum Te port eu pe tine, Cel ce Te-ai făcut întru totul asemenea mie? Zicea înspăimântându-se cea neispitită de nuntă; pe care să o cinstim toţi credincioşii, ca pe Maica lui Dumnezeu şi cu laude într-un glas să o mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioarelor, începeţi întâi voi cântarea de bucurie a Fecioarei; maicilor, lăudaţi călătoria Maicii lui Hristos, Dumnezeul nostru; magilor, împreună cu Îngerii, păstorilor, împreună cu noi, cântaţi. Că Fiul lui Dumnezeu, cel mai înainte de veci, cel ce mântuieşte lumea din stricăciune, merge să Se nască în cetatea Betleemului.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Umpleţi-vă de bucurie toate marginile pământului, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pe Împăratul a toate. O, Minune de negrăit! Cel fără de început Se începe şi Cel fără de trup Se Întrupează. Peştera, primeşte înăuntru pe Cel ce ţine toate împreună! Betleeme, bucură-te şi făptură dănţuieşte, în ziua înainteprăznuirii!

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Mai înainteprăznuirea Naşterii lui Hristos săvârşind, să prăznuim credincioşilor; şi după vrednicie toţi mai înainte să întâmpinăm, daruri ca şi magii aducând faptele bune; şi să cântăm cântare nouă îngerească Dumnezeului nostru, celui ce S-a născut în Betleem fără de sămânţă, din Fecioară, fiica lui Dumnezeu; pe Acela toţi Îl slăvesc.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Bucură-te, Sioane! Betleeme, pregăteşte-te! Atotţiitorul, trimiţând steaua înainte, a vestit smerenia Sa cea nemăsurată; că Acela de care se cutremură Puterile Cereşti, cu adevărat Se naşte din Fecioara, fără de schimbare, Unul Dumnezeul nostru.

Canon de rugăciune la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului (2) (23 decembrie)

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: S-a înscris oarecând, cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămânţa lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sămânţă. Dar a sosit vremea naşterii şi nici un loc de sălăşluire nu era; ci, ca un palat frumos s-a arătat peştera împărătesei. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: Găteşte-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul! Împodobeşte-te, Efrata, că Pomul vieţii a înflorit în peşteră din Fecioară! Pentru că pântecele Aceleia Rai înţelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul pom, din care mâncând vom fi vii şi nu vom muri ca Adam. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel cu picioarele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Din nor fecioresc ne răsare nouă Soarele cel mare, Iisus, Lumina celor dintru întuneric. Să cântăm celui ce spre mântuirea noastră Se naşte în Betleem.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Se împlinesc dumnezeieştile cuvinte prooroceşti, cele ce au proorocit înfricoşătoarea arătare a lui Hristos. Mieluşeaua se apropie să nască pe Mielul şi Izbăvitorul, pe Dumnezeul tuturor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, curată porumbiţă a Stăpânului, prea cinstită, fără de prihană şi frumoasă între femei, ca pe Ceea ce ai născut pe Dumnezeu te fericim cu credinţă, de Dumnezeu binecuvântată.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt, precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cel ce prin cuvânt ai întins cerul, intri în peştera dobitoacelor şi Te culci în iesle, Hristoase, voind, din milostivire, a ne izbăvi pe noi de îndobitocire.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Lămurit strigă proorocul: Acesta este Dumnezeul nostru şi nimeni altul nu se va asemăna Lui. A descoperit calea a toată ştiinţa Cel ce S-a unit cu oamenii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Munte te-a văzut pe tine, odinioară, proorocul Daniel, Născătoare de Dumnezeu, din care S-a tăiat Piatra, care a dărâmat şi fărâmiţat templele idolilor, prea curată, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeul şi Domnul, cântă cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă, strigând din cuget curat, întru Domnul prăznuind.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată răsărit-a Steaua din Iacob, din depărtare, care s-a vestit mai înainte, din vechime. Dumnezeu cel Nemărginit S-a făcut Om şi S-a arătat înfăşat în scutece.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Domnul, Izbăvirea tuturor, cel ce Se odihneşte ca un Fiu în sânurile Tatălui, Prunc şezând în sânuri feciorești, Se arată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Văzutu-te-a mai dinainte în duh proorocul Avacum pe tine, Fecioară, munte umbrit de fapte bune, din care ni s-a ivit nouă Cel ce luminează sufletele noastre.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, luminează-le ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine Adevăratul Dumnezeu, cel ce chemi pe toţi din negura greşelilor.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Betleeme, casa Efratului, Domn va veni din tine, în mijlocul lui Israel, care va chema neamurile cele lepădate, precum mai înainte a grăit odinioară, cu duh luminat, proorocul Miheia.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ca să-Şi păstorească turma Sa, Iisus Însuşi Se va naşte întru putere din Fecioară şi până la marginile pământului va fi Slăvit; aşa au proorocit proorocii cei grăitori de Dumnezeu, de demult.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dumnezeu, asemănându-Se oamenilor, sărăceşte în Trup pentru ca să ne îmbogăţească pe noi cu mărirea Sa şi Cel Neîncăput în peşteră Se naşte. Pe Acesta deci să-L primim cu gând credincios.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig Ţie: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată, Hristos vine întru ale Sale; să ne unim toţi cu Dânsul, prin fapte bune, credincioşilor şi pe El să-L primim, cu suflete şi cu inimi luminate.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Odrăslit-a rădăcina cea din Iesei şi dintr-Însa a ieşit Dumnezeul nostru, nădejdea neamurilor, odihna şi cinstea, precum a proorocit de demult proorocul Isaia, cel dumnezeieşte luminat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Viforul potrivnicelor gânduri chinuieşte smerita mea inimă, prin meşteşugurile viclenelor duhuri; bună Stăpână, alină-l cu mijlocirea ta.

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Veseleşte-te Betleeme, Efrata găteşte-te; că iată Mieluşeaua, purtând în pântece pe Păstorul cel Mare, se grăbeşte să-L nască; pe care văzându-L purtătorii de Dumnezeu părinţi, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, care Îl hrăneşte cu lapte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit. Dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu Îngerii şi cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc Tânăr, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

În Betleem văzând cu scutece înfăşat pe Cel ce ţine tot pământul cu mâna, cântări de înainteprăznuire să aducem celei ce L-a născut; că se veseleşte ca o Maică, ţinând în braţe pe Fiul lui Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă a făcut Îngerul cuptorul pentru cuvioşii tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul l-a plecat a striga: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cel cu totul Desăvârşit, ca un Prunc S-a născut, fiind înfăşat în scutece şi Cel Neîncăput primeşte început din Fecioară, căutând a îndumnezei Trupul pe care L-a luat. Să se bucure cerul şi pământul să se veselească.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cu noi Se arată Dumnezeu Întrupat, înţelegeţi neamuri vrăjmaşe şi vă plecaţi voi, cei ce v-aţi depărtat de Viaţa noastră! Iată, Chemarea noastră, Se culcă Prunc în ieslea Betleemului.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Îmbrăcând Trupul, ca pe o porfiră împărătească, Împăratul păcii vine acum din pântecele tău, Fecioară, ca să strivească pe vrăjmaşi, ca un Puternic şi să dea pace vieţii noastre, bântuită de război.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Din toate neamurile, pe tine, Fecioară, te-a ales palat neîntinat Împăratul, sălăşIuindu-Se în pântecele tău. Căruia acum în chip cucernic să-I cântăm: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce S-a pogorât în văpaie...

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Zicerile proorocilor celor grăitori de Dumnezeu se împlinesc: Fecioara se apropie să nască pe Domnul. Veselească-se dănţuind tot pământul şi să se bucure întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ivindu-se razele dumnezeiescului har, încetează umbra Legii, răsărind Dătătorul de lumină, Iisus. Cei din întuneric, priviţi, Lumină mare!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe mine, cel ce am ajuns peşteră de tâlhari, arată-mă, Doamne, cel ce în peşteră Te-ai născut, locaş al Tău şi al Tatălui şi al Dumnezeiescului Tău Duh; ca să Te slăvesc întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Răsărit-a o Stea cerească din pântecele tău, îndemnând pe cititorii în stele să privească la Dânsa; prin a cărei cunoaştere s-au luminat întru Domnul, prea curată Fecioară, pururea binecuvântată.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care slăvindu-L cu Oştile îngereşti, pe tine te fericim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată, a venit chemarea tuturor, ispăşirea Hristos, izbăvirea cea desăvârşită; comoara cea de mult preţ Se ascunde înăuntru în peşteră; căruia magii cei îmbogăţiţi Îi aduc aur ca Unui Împărat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Păstori ai lui Hristos, privegheaţi şi cu înţelegere grăbiţi-vă spre cetatea Betleemului; strigaţi întru cei de sus lui Dumnezeu: Slavă şi Mărire Celui ce a binevoit a Se arăta Prunc, în vremea noastră, din bunătate.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cu Trupul fiind înfăşat în scutece, Iisuse al meu, cel ce înfăşori marea cu negură, rupt-ai legătura răutăţii şi pe cei dezlegaţi din asuprirea vrăjmaşului i-ai legat pe toţi întru dreptate.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cămară şi tron al Celui ce Împărăteşte, munte al lui Dumnezeu, cetate aleasă şi Rai, nor întreg luminos al Soarelui, luminează sufletul meu, alungând norul multelor mele fărădelegi, Ceea ce eşti cu har dăruită de Dumnezeu.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioarelor, începeţi întâi voi cântarea de bucurie a Fecioarei; maicilor, lăudaţi călătoria Maicii lui Hristos, Dumnezeul nostru; magilor, împreună cu Îngerii, păstorilor, împreună cu noi, cântaţi. Că Fiul lui Dumnezeu, cel mai înainte de veci, Cel ce mântuieşte lumea din stricăciune, merge să Se nască în cetatea Betleemului.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Umpleţi-vă de bucurie toate marginile pământului, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pe Împăratul a toate. O, Minune de negrăit! Cel fără de început Se începe şi Cel fără de trup Se Întrupează. Peştera, primeşte înăuntru pe Cel ce ţine toate împreună! Betleeme, bucură-te şi făptură dănţuieşte, în ziua înainteprăznuirii!

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Mai înainteprăznuirea Naşterii lui Hristos săvârşind, să prăznuim credincioşilor şi după vrednicie toţi mai înainte să întâmpinăm, daruri ca şi magii aducând faptele bune şi să cântăm cântare nouă îngerească Dumnezeului nostru, celui ce S-a născut în Betleem fără de sămânţă, din Fecioară, fiica lui Dumnezeu; pe Acela toţi Îl slăvesc.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Bucură-te, Sioane! Betleeme, pregăteşte-te! Atotţiitorul, trimiţând steaua înainte, a vestit smerenia Sa cea nemăsurată; că Acela de care se cutremură Puterile Cereşti, cu adevărat Se naşte din Fecioara, fără de schimbare, Unul Dumnezeul nostru.

Canon de rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos (24 decembrie)

Cântarea 1

Irmos: Pe Cel ce a acoperit oarecând cu valul mării pe prigonitorul tiran, pe Cel ascuns în iesle Îl caută Irod să-L ucidă; dar noi, împreună cu magii, să cântăm Domnului, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Domn din Iuda a lipsit de acum; că, în adevăr, Cel pus de-o parte, precum s-a scris mai înainte, aşteptarea neamurilor, Iisus Hristos, a sosit şi din covârşitoarea Lui bunătate, într-o peşteră Se naşte.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Betleeme, cetatea Iudeii, veseleşte-te, că întru tine Se naşte Hristos Domnul. Lumea să se bucure primind izbăvirea; să dănţuiască toată făptura, prăznuind!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Vrând Cel Preabun să mântuiască neamul oamenilor, S-a Sălăşluit în pântecele Fecioarei care nu ştie de nuntă şi iată-L, vine să Se nască. Acestuia să ne închinăm, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Doamne Dumnezeul meu, laudă de naştere şi cântare de înainteprăznuire voi cânta Ţie, Celui ce, cu dumnezeiasca Ta naştere, mi-ai dat mie înnoire şi la Bunătatea cea de mai înainte m-ai adus.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cei mai presus de lume şi cei de pe pământ înţelegând, Mântuitorul meu, că în cer eşti pe Scaun şi jos în iesle, s-au înspăimântat de puterea Ta; că Te-ai arătat mai presus de înţelegere Dumnezeu Om, îndoit cu firea.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ca să le umpli pe toate de Slava Ta, plecând cerurile, ai venit pe pământ; că Te-ai pogorât ca o Ploaie pe Lână, în pântecele fecioresc, din care vii acum să Te naşti îndoit, Dumnezeu şi Om.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe Tine, Cel ce ai spânzurat tot pământul fără ţinere pe ape, văzându-Te făptura născut în peşteră, cuprinsă de multă spaimă striga: nu este sfânt afară de Tine, Doamne!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Voit-ai să Te îmbraci cu chip de rob, ca să mă izbăveşti pe mine din robia celui viclean.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Laud milostivirea Ta, Cuvinte, cel împreună fără de început şi împreună Veşnic cu Tatăl. Slavă iconomiei Tale!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Fecioara vine să nască pe Domnul în peşteră; întâmpina-ţi-L magilor! Păstorilor apropiaţi-vă acum! Îngerilor strigaţi cântare dintru înălţime! Arătatu-S-a Izbăvirea oamenilor.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Căutându-mă pe mine, cel ce m-am rătăcit şi prin fapte neroditoare peşteră de tâlhari m-am arătat, vii acum ca să Te naşti din Fecioara, Stăpâne. Slavă venirii Tale, Cuvinte!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Arătând chipurile negrăitei Tale Întrupări, Îndurate, ai înmulţit vedeniile şi ai insuflat proorocirile; pe care acum venind le-ai împlinit, născându-Te cu Trupul din prea curata Fecioară, în cetatea lui David.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Tins-a pământul spatele său şi primeşte pe Ziditorul, cel ce primeşte de la îngeri Slavă, din cer stea, de la păstori şi de la magi daruri şi de la toată lumea cunoaştere.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Răspunsurile vrăjitorului prezicător Balaam acum se împlinesc; că a răsărit Stea din Iacob şi a povăţuit pe magii împăraţi din Persia, cei ce aduceau daruri Soarelui Slavei.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venirea Ta cea din Fecioară mai înainte văzând-o Avacum, înspăimântându-se striga: Întrupându-Te, vii din Teman, Izbăvitorule, să chemi pe Adam cel lepădat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Norul cel strălucitor vine să răsară pe Hristos, Soarele dreptăţii, din pântece de Maică, luminând tot pământul cu dumnezeieşti străluciri.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Arătatu-S-a asemenea oamenilor Dumnezeu şi a sărăcit cu trupul, ca să ne îmbogăţească pe noi şi în peşteră S-a născut. Pe Acesta să-L primim, credincioşilor, cu cuget curat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Hristos, iată, Se naşte în cetatea Betleem, ca să ne deschidă nouă Edenul, cel încuiat de neascultarea cea de mai înainte, prin înşelăciunea şarpelui. Dumnezeieşte să prăznuim!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Se apropie acum, vine Domnul, aşteptarea neamurilor şi Mântuirea lumii; găteşte-te peşteră; cetate a Betleemului şi păstorilor, întâmpinaţi-L în cale, împreună cu magii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Amestecându-Te cu oamenii, prin împreunarea cea neamestecată, întru asemănarea trupului, Mântuitorule, cu puterea Dumnezeirii faci pe Adam fără stricăciune şi-l mântuieşti, ca un Iubitor de oameni.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cuvântul Trup arătându-Se, ia chip omenesc şi Se sălăşluieşte între noi, cu negrăită rânduială! Veniţi, credincioşilor, să vedem Slava Lui, Slavă ca a Unuia-Născut din Dumnezeu Tatăl.

Cântarea a 5-a

Irmos: La Tine alerg, Cel ce din milostivire Te-ai deşertat în chip de negrăit pe Tine Însuţi pentru cel căzut şi chip de rob din Fecioară ai purtat; Cuvinte al lui Dumnezeu, Iubitorule de oameni, dăruieşte-mi pacea Ta.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Inima pământenilor toată saltă. Veseleşte-te zidire: Domnul Se naşte din Fecioara prea curată în peşteră şi magii îi aduc acum daruri cuviincioase.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Poporul cel ce şedea de demult în umbra morţii a primit lumina Ta răsărită din Fecioară şi s-a umplut de multă bucurie, slăvind pururea pe Cuvântul, cel ce a sărăcit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

În peşteră mică vii să Te mărgineşti, Cel ce din fire eşti Neîncăput, ca să mă măreşti pe mine, cel micşorat prin călcarea poruncii, din îndurarea cea nemăsurată. Mă închin milostivirii Tale, Îndelung Răbdătorule.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Înnoieşti pe pământeni, pământesc făcându-Te, Ziditorule; că ieslea, scutecele şi peştera sunt semnele smereniei Tale; iar logodnicul Maicii, care se numeşte tatăl Tău după trup, închipuieşte acum sfatul Părintelui, cel ce Te-a Odrăslit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Împăraţii neamurilor, magii de la Răsărit, aducându-Ţi daruri Ţie, Celui ce Te-ai născut în peştera Betleemului din Maică neispitită de bărbat, arătau prin smirnă moartea, prin aur puterea împărătească, iar prin tămâie întâietatea Dumnezeirii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cuvinte al Tatălui, Cel împreună Veşnic, ieşind din cea neispitită de bărbat, Te-ai Sălăşluit Trupeşte în peşteră, având ieslea ca un tron şi înspăimântezi, cu înfricoşatoarea Ta iconomie, pe magi şi pe păstori şi ai uimit pe Îngeri, care au strigat: Slavă Ţie!

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul cel mai de jos al păcatului m-a înconjurat şi viforul mai mult nerăbdându-l, strig Ţie, Stăpânului, ca Iona: din stricăciune scoate-mă!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Fecioara, Doamnă, vine să Te nască în peşteră, mai presus de Legile trupeşti şi în iesle să Te culce ca pe un Prunc.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe mine, cel ce am ajuns străin prin călcarea Poruncii, cetăţean al cerului mă arată, din nemăsurata Sa îndurare, Dumnezeu Cuvântul, cel ce S-a născut din Fecioara care nu ştie de nuntă.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Munţi, văi împădurite şi vâlcele, toate veseliţi-vă, că Hristos Se naşte cu Trup, înnoind făptura ce se stricase prin vicleana călcare a poruncii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Dărâmatu-s-a acum şi a pierit peretele cel din mijloc al vrajbei celei de demult cu venirea Ta în Trup, Hristoase şi sabia cea de văpaie dă biruinţă tuturor; iar din pomul cel de viaţă dătător al Edenului mă împărtăşesc cu credinţă, arătându-mă iarăşi grădinar al pomilor celor nemuritori.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Împărăţit-a iadul împreună cu păcatul de la Adam până la Tine; dar se prăbuşeşte acum tiranica lui neruşinare, născându-Te Tu, după Trup, Izbăvitorule, din sămânţa lui David şi arătat şezând pe Scaunul Împărăţiei lui şi în veci împărăţind.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

De prunci ucigător, nu de Hristos ucigător, s-a arătat Irod cel cumplit; că deşi a cosit amarnic pe prunci, ca pe nişte iarbă, dar asupra Spicului vieţii nu a putut, ca un smintit, să se arunce şi să-L omoare. Că Dătător de viaţă fiind, ca un Dumnezeu S-a ascuns de prigonitor, cu dumnezeiască Putere.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în Babilon nu s-au înspăimântat de văpaia focului; ci, în mijlocul văpăii, unde erau aruncaţi, răcoriţi fiind de rouă, au cântat: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cum te va primi, Cuvinte, peştera cea mică, pe Tine, Cel ce cu multă sărăcie ai ridicat sărăcia lui Adam şi cu harul Tău ai îmbogăţit pe oameni?

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Graiuri uimitoare auzind păstorii, venit-au repede la Betleem, să vadă în ieslea dobitoacelor pe Cel ce a dezlegat pe toţi de dobitocie şi cu cucernicie să I se închine.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să ne silim a lăuda cu gura şi cu inima pe Hristos, cel ce vine să Se nască în peşteră din pântece de Fecioară şi cu credinţă să I ne închinăm Lui.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Înşelătorul vrăjmaş, văzând pe Dumnezeu Prunc culcat în ieslea sărăcăcioasă, s-a rănit şi plânge, doborât fiind de dumnezeiasca Mână, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Fericită este ieslea că primind întru sine ca pe un Prunc pe Ziditorul, s-a arătat ca un scaun de Heruvimi, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Una este întru naşterea Ta cea fără de început şi întru naşterea cea după trup, Dumnezeirea Ta, Hristoase, împreună cu Tatăl şi cu Duhul, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Izbăvitorule, Dumnezeule, bine eşti cuvântat!

Cântarea a 8-a

Irmos: Primejduindu-se pentru Legile părinteşti, fericiţii tineri în Babilon, au călcat în picioare dobitoceasca poruncă a celui ce împărăţea şi unindu-se cu focul, care nu i-a ars, cântare vrednică au cântat Celui ce Stăpâneşte: lăudaţi pe Domnul lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe Domnul, cel Singur mai presus de cuvânt, îmbrăcat întru asemănarea oamenilor, ţinându-L în braţe, Fecioară, închinându-te Lui şi sărutându-L ca o Maică,

ziceai: Fiule Preadulce, cum Te ţin eu astfel pe Tine, Cel ce ţii în palmă toată zidirea şi o eliberezi din mâna robiei?

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Dumnezeieştilor Îngeri, pregătiţi-vă a slăvi prin cântări, pe Cel ce S-a născut pe pământ; magilor, povăţuiţi fiind de stea, aduceţi daruri; păstorilor, mergeţi degrab de-L vedeţi pe El stând ca un Prunc în braţe de Maică şi strigaţi: lăudaţi pe Domnul lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Nor al Luminii, Ceea ce eşti cu totul fără de prihană, cum de înfeşi în scutece pe Cel ce de voia Sa îmbracă în chip de nespus cerul cu nori? Cum de culci în ieslea dobitoacelor pe Stăpânul, care pentru nemăsurata Sa milă a izbăvit pe oameni din îndobitocire? Căruia toată făptura I se închină cu frică, slăvindu-L cu cântări întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Dezlegatu-s-a Adam cel legat şi libertate tuturor credincioşilor s-a dat, cu scutece fiind înfăşat Tu, Mântuitorule şi în peştera mică şi în ieslea dobitoacelor fiind aşezat. Pentru aceasta bucurându-ne, cântare de înainteprăznuire întru a Ta Naştere îţi aducem, cu credinţă.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Încetat-a înşelăciunea persienească, iar magii cei cititori în stele ai Răsăritului aduc lui Hristos, Împăratului tuturor, celui ce S-a născut, daruri: aur, smirnă şi tămâie. Pe care, tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

O, minune uimitoare! O, bunătate! O, nesfârşită răbdare! Că iată, ca un Prunc Se socoteşte Cel ce locuieşte întru cei de sus şi Dumnezeu voind, fuge de Irod. Pe care, tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Nu se pricepe toată limba a lăuda după vrednicie; ci, se întunecă şi mintea cea mai presus de lume a cânta ţie, de Dumnezeu Născătoare. Însă fiind bună, primeşte credinţa, că ştii dragostea noastră cea dumnezeiască. Că tu creştinilor eşti folositoare; pe tine te mărim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Bucură-te, locaşule cel prea curat al nespusei Bucurii! Că iată, vii în peşteră ca să naşti în chip de negrăit pe Stăpânul, cel ce vrea să înnoiască cu adevărat toată făptura cea stricată mai dinainte prin călcarea poruncii. Pe Acesta slăvindu-L cu credinţă în cântări, pe tine te mărim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Suflete ale drepţilor, toate, împreună cu cei de jos, bucuraţi-vă! Că iată S-a arătat Izbăvitorul tuturor, în Betleem născându-Se; iar o stea Îl vesteşte pe El magilor, celor ce Îl căutau cu cucernicie; pe care văzându-L în peşteră, s-au umplut de frică.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ca pe un alt Cer te lăudăm pe tine, Fecioară, ceea ce vii să ne Răsări nouă, mâine, din Pântecele cel întru tot sfânt, pe Soarele dreptăţii, care luminează pe cei ce sunt în umbra morţii şi în stricăciune. Pentru aceasta cu laude, după datorie, pe tine te mărim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

După minunata Ta Naştere, fără de dureri, mai presus de fire, eram fericită, Fiule, cel fără de început; dar acum, văzându-Te fugind de Irod, sabia întristării îmi sfâşie sufletul. Ci, înviază şi mântuieşte pe cei ce Te cinstesc pe Tine.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

În ţara Egiptului merg, o, Maică, dar cele făcute de mână ale Egiptului le voi surpa cu cutremur; iar pe vrăjmaşii, care în deşert caută Sufletul Meu, trimiţându-i în iad, ca un Puternic, voi ridica şi voi mântui pe cei ce te cinstesc pe tine.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Bucură-te făptură, că Ziditorul Se zideşte şi Cel ce fiinţează mai înainte acum din nou este cunoscut ca Dumnezeu; păstorii împreună cu magii să laude minunea cu credinţă şi oamenii cu Îngerii să se veselească.

Canon de rugăciune la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului (24 decembrie)

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: S-a înscris oarecând, cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămânţa lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sămânţă. Dar a sosit vremea naşterii şi nici un loc de sălăşluire nu era; ci, ca un palat frumos s-a arătat peştera împărătesei. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Tropar la praznicul înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: Găteşte-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul! Împodobeşte-te, Efrata, că Pomul vieţii a înflorit în peşteră din Fecioară! Pentru că pântecele Aceleia Rai înţelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul pom, din care mâncând vom fi vii şi nu vom muri ca Adam. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Cântarea 1

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea dumnezeiască, iar Cuvântul Întrupându-Se, a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul Cel Prealăudat, căci cu Slavă S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Înscrisu-Te-ai din porunca Cezarului, vrând să înscrii în cartea vieţii pe om, Împărate al tuturor; Străin ai venit întru ale Tale, chemând la cer pe cel ce cumplit se înstrăinase de Rai.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Betleeme, primeşte pe Hristos, că vine la tine Cel ce S-a Întrupat, deschizând mie Edenul; pregăteşte-te peşteră, ca să vezi încăpând întru tine, cu uimire, pe Cel Neîncăput, acum sărăcit, din bogăţia milostivirii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Hristos vine să Se nască, dăruind ca un Bun minunată înnoire celor din Adam. Veseleşte-te pustiu care nu năşteai; saltă fire omenească toată, că a venit Stăpânul să te facă mult roditoare.

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul ca şi crinul, Doamne, biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Doamne, vii să fii înfăşat ca un Prunc cu scutece, izbăvindu-mă din legăturile răutăţilor, Iubitorule de oameni. Mă închin smereniei Tale celei dumnezeieşti.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Pe Tine, Cel ce ai ajuns sub curgerea vremii, care din veşnicie ai strălucit din Tatăl, Cel ce ai dezlegat patimile cele învechite ale sufletelor noastre, vine Fecioara să Te nască.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Căutându-mă pe mine cel rătăcit prin călcarea poruncii, Te-ai Sălăşluit în peşteră, ca într-un locaş ceresc, gătindu-mi Locaşurile de acolo, Îndurate, Mult Milostive.

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi Te-ai Întrupat, Doamne şi m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta strig Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Făptură, leapădă-ţi acum toată vechitura, văzând pe Ziditorul născându-Se, Prunc făcându-Se, pe tine înnoindu-te şi la frumuseţea cea dintâi aducându-te.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Minunându-se de uimitoarea naştere, magii cei povăţuiţi de dumnezeiasca stea s-au oprit şi văzând pe Soarele cel ce a răsărit din feciorescul nor, daruri I-au adus.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată, Fecioara vine ca o Mieluşea, purtând în pântece pe Mieluşelul cel hrănit, care ridică păcatele lumii. Să se bucure făptura, prăznuind.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Propovăduirile proorocilor, care au vestit arătarea lui Hristos, au primit astăzi sfârşit mântuitor; că a venit Domnul trupeşte şi a luminat pe cei ce se chinuiau întru întuneric.

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut între Dumnezeu şi oameni, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, către Părintele Tău, Începătorul luminii, am aflat întoarcere din noaptea necunoştinţei.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Poporul cel ce şedea oarecând în întuneric să vadă Lumina cea neînserată, care a strălucit, pe care steaua a vestit-o de demult împăraţilor de la Răsărit, celor ce se închinau focului.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

În peşteră mică vine să intre Marele Împărat, ca să mă mărească pe mine, cel micşorat şi din nemăsurata-I sărăcie să mă îmbogăţească pe mine, cel sărăcit, Cel ce este mai presus de toate.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Acum din Iacob, precum a zis Balaam, Se naşte Hristos şi peste neamuri va domni şi Se va Înălţa cu har, rămânând Împărăţia lui neschimbată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale, cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cu înfăţişare de străin vine Hristos întru ale Sale; să ne înstrăinăm şi noi de păcate şi să-L primim pe El, cel ce locuieşte în sufletul celor blânzi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Nicidecum nu vei fi mai mic, Betleeme, între cetăţi; că întru tine Se naşte Împăratul şi Domnul, ca să pască pe poporul cel ales.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Cum Te va primi pe Tine, Cel Neîncăput în lume, Cel Necuprins cu mintea, peştera cea mică? Cum Te voi vedea Prunc pe Tine, Cel cunoscut împreună cu Tatăl cel fără de început?

Condac, glasul 1:

Podobie: Ceata îngerească...

Veseleşte-te Betleeme, Efrata găteşte-te; că iată Mieluşeaua, purtând în pântece pe Păstorul cel Mare, se grăbeşte să-L nască; pe care văzându-L purtătorii de Dumnezeu părinţi, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, care Îl hrăneşte cu lapte.

Condac, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit. Dănţuieşte lumea auzind, slăveşte cu Îngerii şi cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc Tânăr, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

În Betleem văzând cu scutece înfăşat pe Cel ce ţine tot pământul cu mâna, cântări de înainteprăznuire să aducem Celei ce L-a născut; că se veseleşte ca o Maică, ţinând în braţe pe Fiul lui Dumnezeu.

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de Lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a întins tinerilor celor cinstitori de Dumnezeu roua Duhului, Cel ce este Binecuvântat şi Prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Stropiţi norilor apă de sus! Că Cel ce Şi-a pus Sieşi norii dumnezeiască suire, vine purtat de norul Fecioară, ca să strălucească Lumină neînserată celor ce mai înainte erau întunecaţi şi întru primejdii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Oaste a dumnezeieştilor Îngeri, pregăteşte-te a lăuda negrăita pogorâre a Domnului! Magilor întâmpinaţi, păstorilor alergaţi! Venit-a Cel pus deoparte, Hristos, Aşteptarea şi Izbăvirea neamurilor.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Ce este această prea mare şi uimitoare minune? Cum Te voi purta pe Tine, Cel ce le porţi pe toate cu cuvântul? Negrăită este naşterea Fiului meu, cel fără de început, zis-a cea Preacurată, purtând cu frică pe Hristos în braţe.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc, oarecând, în Babilon lucrările şi-a despărţit din dumezeiasca poruncă: pe haldei arzând, iar pe credincioşi răcorind, pe cei ce cântau: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Minunatu-s-a cu adevărat Stăpâna, cea fără de prihană, de înălţimea Tainei celei negrăite a Celui ce a acoperit cerurile cu cunoştinţa şi a zis: Scaunul Ceresc se aprinde, ţinându-Te pe Tine şi în ce chip, Fiul meu, Te voi purta eu.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Porţi asemănare părintească, Fiul meu şi cum ai luat asemănarea robului, sărăcind? Cum Te voi culca în ieslea dobitoacelor, pe Tine, care ai scăpat pe toţi de îndobitocire? Slăvesc milostivirea Ta.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să se bucure tot pământul, că iată, Hristos Se apropie să Se nască în Betleem. Marea să se veselească, să salte adunarea proorocilor, văzând astăzi împlinirea cuvintelor lor! Toţi drepţii să se bucure!

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, Întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă; ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Văzut ai fost pe cât era îngăduit proorocilor a Te vedea, dar în vremurile cele mai de pe urmă făcându-Te Om, Te-ai arătat tuturor oamenilor în Betleem, cetatea Iudeii, steaua arătându-Te cititorilor în stele pe Tine, Cel ce eşti Netâlcuit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Să cânte bucurându-se împărăţiile a tot pământul şi seminţiile neamurilor să se veselească; munţi şi văi, râuri, marea şi toată zidirea, slăviţi pe Domnul cel ce S-a Născut acum.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

Iată, întru cele ale Sale vine ca Străin Preasfântul Cuvânt, în Trup Sfânt, cu minunată naştere, aducând la Sine lumea cea înstrăinată. Să-L lăudăm pe Acesta, care pentru noi sărac S-a făcut.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!***

O, Fiule Preadulce! Cum Te voi hrăni pe Tine, Cel ce dai hrană? Cum Te voi ţine pe Tine, Cel ce ţii toate, cu voia? Cum Te voi înfăşa pe Tine, Cel ce înfăşori tot pământul cu negură? Strigat-a Preasfânta Stăpână, pe care cu credinţă o mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioarelor, începeţi întâi voi cântarea de bucurie a Fecioarei; maicilor, lăudaţi călătoria Maicii lui Hristos, Dumnezeul nostru; magilor, împreună cu Îngerii, păstorilor, împreună cu noi, cântaţi. Că Fiul lui Dumnezeu, cel mai înainte de veci, Cel ce mântuieşte lumea din stricăciune, merge să Se nască în cetatea Betleemului.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Umpleţi-vă de bucurie toate marginile pământului, că Născătoarea de Dumnezeu se apropie să nască pe Împăratul a toate. O, Minune de negrăit! Cel fără de început Se începe şi Cel fără de trup Se Întrupează. Peştera, primeşte înăuntru pe Cel ce ţine toate împreună! Betleeme, bucură-te şi făptură dănţuieşte, în ziua înainteprăznuirii!

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de

nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Mai înainteprăznuirea Naşterii lui Hristos săvârşind, să prăznuim credincioşilor şi după vrednicie toţi mai înainte să întâmpinăm, daruri ca şi magii aducând faptele bune şi să cântăm cântare nouă îngerească Dumnezeului nostru, celui ce S-a născut în Betleem fără de sământă, din Fecioară, fiica lui Dumnezeu; pe Acela toţi Îl slăvesc.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Bucură-te, Sioane! Betleeme, pregăteşte-te! Atotţiitorul, trimiţând steaua înainte, a vestit smerenia Sa cea nemăsurată; că Acela de care se cutremură Puterile Cereşti, cu adevărat Se naşte din Fecioara, fără de schimbare, Unul Dumnezeul nostru.

Imnografie

Tropar la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: S-a înscris oarecând, cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămânţa lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sămânţă. Dar a sosit vremea naşterii şi nici un loc de sălăşluire nu era; ci, ca un palat frumos s-a arătat peştera împărătesei. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Tropar la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului, glasul al 4-lea: Găteşte-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul! Împodobeşte-te, Efrata, că Pomul vieţii a înflorit în peşteră din Fecioară! Pentru că pântecele aceleia, Rai înţelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul pom, din care mâncând vom fi vii şi nu vom muri ca Adam. Hristos Se naşte, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Condac la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului: Veseleşte-te Betleeme, Efrata găteşte-te; că iată Mieluşeaua, purtând în pântece pe Păstorul cel Mare, se grăbeşte să-L nască; pe care văzându-L purtătorii de Dumnezeu părinţi, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, care Îl hrăneşte cu lapte.

Condac la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului: Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci merge să-L nască în peşteră în chip de negrăit. Dăn-

ţuieşte lumea auzind, slăveşte cu Îngerii şi cu păstorii pe Cel ce vine să Se arate Prunc Tânăr, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Condac la sărbătoarea înainteprăznuirii Naşterii Domnului: În Betleem văzând cu scutece înfăşat pe Cel ce ţine tot pământul cu mâna, cântări de înainteprăznuire să aducem celei ce L-a născut; că se veseleşte ca o Maică, ţinând în braţe pe Fiul lui Dumnezeu.

Simeon Kraiopoulos - Pregătire pentru dumnezeiasca împărtăşire de Crăciun (I)

Toţi se pregătesc să se împărtăşească de Crăciun şi foarte bine fac. Dacă ar fi cu putinţă să nu rămână nici un creştin care să nu se împărtăşească la marile sărbători: Crăciunul, Botezul Domnului, Paştile! De aceea toţi trebuie să se pregătească neapărat cu pocăinţă, cu mărtursire, cu curăţire şi celelalte. Dar aş vrea să accentuez: astăzi să ne gândim la faptul că „mă voi împărtăşi de Crăciun". Este dumnezeiasca Liturghie de Crăciun, este sărbătoarea Crăciunului, este Împărtăşania de Crăciun. Prin urmare, să ne pregătim puţin mai bine, să ne gândim puţin mai mult, să medităm la ea, să punem mai mult suflet, să ne bucurăm puţin mai mult, să o dorim puţin mai mult ca în alte dăţi.

Altă dată poate, să zicem, nu vei putea să faci anumite lucruri. Îngrijeşte-te de ziua aceasta şi la fiecare sărbătoare să ai, atât cât este cu putinţă, inima curată, să fii, atât cât este cu putinţă, împăcat cu toţi, să nu fie nimeni supărat, întristat pe tine. Nu numai tu să nu fii certat cu cineva, dar nici altul să nu fie supărat pe tine. Să te îngrijeşti atât cât depinde de tine să plece dintre voi întristarea, supărarea. Eventual să citeşti o carte care vorbeşte despre Sfânta Împărtăşanie, să citeşti Canonul şi rugăciunile de Împărtăşanie, să te rogi puţin mai mult.

Dacă poţi să găseşti puţin timp, fie şi numai câteva minute, să te retragi undeva. Şi un minut poate să o facă cineva. Nu vei găsi un minut ? Un minut să stai aşa

deoparte pentru asta, ca să rămâi singur numai cu Dumnezeu şi să te gândeşti : „Dumnezeul meu, eu voi veni să mă împărtăşesc”. Atât cât poate cineva să o facă şi să mediteze taina. Să-şi dispună sufletul lui, întreaga lui existenţă pentru această mare cină, pentru această mare masă, pentru dumnezeiasca Împărtăşire, Dumnezeiasca Împărtăşire de Crăciun.

Această Sfântă Împărtăşire nu are nimic mai mult decât celelalte, nici altele nu sunt inferioare acesteia, dar omeneşte vorbind, putem totuşi, aşa cum o facem pentru masa de obşte, să facem ceva mai mult, ca să simţim dumnezeiasca Împărtăşire şi mai mult, ca să sărbătorim această dumnezeiască Liturghie, această dumnezeiască Împărtăşire mai mult.

O lucrare necesară: Împăcarea cu toţi

Şi aşa cum deja înţelegeţi, rezultă de aici că cineva trebuie să facă unele lucruri într-un mod mai practic şi acest lucru este, în esenţă, ceea ce tocmai am zis mai înainte: împăcarea cu toţi. Toţi să încercăm să găsim un mijloc în aceste zile fie printr-o felicitare, fie printr-un dar, fie printr-un telefon să depăşim pe toate acelea care ne otrăvesc sufletul, toate acele stări ale noastre care ne fac să avem în sufletul nostru amărăciune, să avem vreo supărare în inima noastră.

Să ne îndulcim sufletul nostru cu prietenia, cu dragostea, cu împăcarea, cu punerea în rânduială. Şi aceasta poate să înceapă şi trebuie să înceapă mai întâi de acasă, cu casnicii noştri. Să facă părinţii un pogorământ cu copiii lor şi să se împace. Să facă şi copiii un pogorământ şi să se împace cu părinţii. Soţul cu soţia… Desigur, rămân în aceeaşi casă, vorbesc, mănâncă împreună şi toate celelalte, dar înlăuntrul lor există ceva care îi roade. Iată un bun prilej. Este Crăciunul. Să curgă dragostea într-adevăr. Să ne dăm dragoste unul altuia. Să domnească dragostea, dragostea să-i împace pe toţi, să-i împrietenească pe toţi, să îi facă pe toţi să se simtă copii ai lui Dumnezeu.

Cine poate să spună că „eu sunt mai bun decât celălalt”. Cine poate să stea şi să spună că „sunt mai puţin păcătos decât altul”. Dumnezeu este Cel ce face judecată pentru fiecare. Noi înaintea lui Dumnezeu suntem toţi făpturile Lui, cu toţii suntem în păcate, cu toate greşelile noastre, cu egoismul nostru şi cu toţii ne întoarcem către El cu smerenie, cu simplitate şi cu toţii cerem iertare. Şi Domnul ne aminteşte pururea şi ne zice că între noi trebuie să ne împăcăm, că trebuie să ne iubim unul pe celălalt.

Prin urmare să şi găsim - şi aici vreau să pun accentul pe cele practice - un mijloc, un cuvânt blând, un mic dar, cum spuneam - care în sine poate să nu aibă nici o valoare - o felicitare pe care să scrii două cuvinte de împăcare, chiar şi în propria noastră casă. Trebuie să laşi tu la o parte voia ta, să laşi la o parte egoismul tău, să laşi la o parte acreala şi agresivitatea ta, să laşi la o parte faptul că eşti jignit. De asemenea, să te supui celuilalt, să-i faci o bucurie. „Lasă tată, - să zică copilul - voi face eu asta, nu te supăra, voi prelua eu” şi aşa scapă omul de-o grijă. Se poate apoi să nu-l vezi diferit pe acest copil ? Pentru ca şi din partea lor tată şi mama să zică: „Bine, copilul meu. Vine Crăciunul. Să încercăm şi noi şi tu să nu ne supărăm unul pe altul. Să petrecem aceste zile mai cu blândeţe, cumva să ni le facem mai bune unul altuia”.

Nu putem reconcilia pe cele ireconciliabile

Dacă pentru noi lucrurile stau într-un anume fel, alţii însă nu le acceptă astfel, este de prisos să spunem că viaţa noastră ar fi cumva diferită. Să luăm aminte la asta, vă rog. Nu vom putea să ne ridicăm şi să plecăm. Vom trăi printre alţii. În oraşe unde trăiesc alţii şi noi, aceeaşi arşiţă şi aceia, şi noi. Aceleaşi lucruri se duc şi vin. Toate acestea vor fi la fel, dar în final totuşi nu putem reconcilia şi asocia lucruri ireconciliabile şi inasociabile.

Nu poţi adică pe de o parte să te gândeşti la Crăciun, la sărbătoarea Crăciunului, la Naşterea Domnului, la acest mare lucru, la venirea lui Dumnezeu Însuşi pe pământ şi la mântuirea oamenilor şi pe de altă parte, să te gândeşti în care loc te vei duce să faci revelionul sau alte manifestări lumeşti. Nu se potriveşte. Cum să o facem ? Este o greşeală asta. Sigur, cei care vor să se ducă să facă revelionul, să se ducă să-l facă. Totuşi, dacă tu eşti creştin, să ştii că cele două nu merg împreună. Nu poţi ţine doi harbuji sub acelaşi braţ. Aşa şi aici, cele două nu merg împreună. Şi cei care încearcă aceasta, în final, le vor pierde pe amândouă.

Prin urmare, să încercăm şi să postim.

Veţi auzi spunându-se : „Ce post şi ce înfrânare…” Lasă-i să spună. Aceia cred că aşa e corect. Dar cine crede în Hristos, crede în Biserică şi vrea să ştie cum stau lucrurile, să ştie că se va posti şi că vom posti şi că vom fugi de cele lumeşti şi ne vom duce la Biserică că acolo este în primul rând Dumnezeu. Adică tu, ca un creştin ce eşti, ce scuză poţi avea că este Duminică dimineaţa şi mai ales că este sărbătoare şi tu lipseşti?

traducere şi adaptare: Laura Enache

sursa: http://ahdoni.blogspot.ro/2011/12/blog-post_9986.html

Simeon Kraiopoulos - Pregătire pentru dumnezeiasca împărtăşire de Crăciun (II)

Problema este să ne aflăm înlăuntrul tainei…

La Sfânta Liturghie, precum am spus, Îl avem cu adevărat pe Hristos, avem cu adevărat întreaga Lui viaţă, avem Naşterea Lui, învăţătura Lui, propovăduirea Lui, avem moartea Lui, Învierea Lui. La Sfânta Liturghie, în această Taină. Pe toate acestea le va spune Sfânta Liturghie şi tu stai şi dormi? Şi pentru ce dormi? Fiindcă ai petrecut noaptea revelionul, fiindcă ai petrecut noaptea la jocuri de cărţi? Nu se potriveşte. Cum am spus şi mai înainte, cine vrea să le facă pe acelea, să le facă, dar aceste lucruri nu se pot împăca. Aşadar, te vei ridica şi vei merge la biserică pentru multe şi felurite motive. Dacă nu poţi să mergi la toată slujba, să mergi la ce oră poţi. Cel puţin la Sfânta Liturghie.

Şi cu acest prilej aş vrea să spun că la o sărbătoare lumească, la o manifestare lumească fiecare are grijă să meargă printre primii, ca să prindă loc, dar şi ca să nu piardă nimic de la început. Să vadă tot, să audă tot. Pentru ce atunci să nu te duci, să nu te îngrijeşti să te duci, tu care poţi, cine poate - cine nu poate…- de la început? Nu spune: „La ce oră începe slujba de Crăciun ?” - La ora 5. „La ce oră se termină ?” - La 8 - 8.30. „Eu mă voi duce la 7.30”.

De ce nu te duci de la început, ca să auzi primele tropare „Veniţi, credincioşilor, să vedem unde s-a născut Hristos, pentru aceasta să urmăm…” ? Cum le vei auzi pe acestea? Te vei duce apoi să le asculţi de pe casetă? Sunt bune şi casetele, să ajute, dar nu pot casetele şi radio-ul să înlocuiască Taina. Nu e numai faptul că ascultăm troparele. Problema este să ne aflăm înlăuntrul Tainei. Toată slujba este o Taină şi în mod special Sfânta Împărtăşanie. Sfânta Liturghie este izvorul pentru orice slavoslovie.

Din clipa în care preotul va spune: „Binecuvântat este Dumnezeu…” şi va începe mai întâi litia şi în continuare Liturghia, am intrat în Taina slăvirii lui Dumnezeu. Şi când se cântă: „Veniţi, credincioşilor să vedem…” nu e doar faptul că auzim ceea ce trebuie să auzim, pentru că suntem fiinţe raţionale, ci fiindcă suntem înlăuntrul Tainei acesteia a slăvirii lui Dumnezeu şi dacă starea sufletului nostru este corespunzătoare, cu adevărat ne vom afla ca şi cum am fi pe drumul către Betleem unde S-a născut Hristos şi mergem cu adevărat să vedem acolo în iesle Pruncul şi sufletul nostru va tremura de emoţie la cercetarea cerească, de bucurie, de curăţie, de luminare, de toate cele ce se petrec înlăuntrul nostru. Atunci te vei duce şi în prima zi de Crăciun şi a doua zi de Crăciun şi a treia - cine poate - şi de Anul Nou.

traducere şi adaptare: Laura Enache
sursa: http://ahdoni.blogspot.ro/2011/12/blog-post_9986.html

Virgil Gheorghiu - Să fim fericiţi de Crăciun!

Hristos S-a smerit, S-a născut în iesle. Nici un copil în lume vreodată nu s-a născut şi a fost înfăşat cu paie. Şi pentru cel mai sărac, în cea mai săracă ţară, în cel mai sărac loc, tot s-au găsit două cârpe. Pentru Hristos, nu. Dar cu toate acestea, El era fericit.

„Să fim fericiţi de Crăciun!" - e într-adevăr o urare deosebită. Dar a fi fericit (de Crăciun şi nu numai) înseamnă trei lucruri: împăcat cu Dumnezeu, împăcat cu oamenii şi împăcat cu tine însuţi. Acesta este omul fericit.

De aceea, cei nespovediţi - pentru că numai aşa te poţi împăca cu Dumnezeu, cu oamenii şi cu tine - în zadar au primit urarea, pentru că sunt nefericiţi.

(Preot Nicolae Tănase, Să nu-L răstignim iarăşi pe Hristos, Editura Agaton, Făgăraş, 2011, p. 88)

Mihai-Alex Olteanu - De aş dărui dragostea mea...

Imnul dragostei – variantă de Naşterea Domnului

De aş decora casa mea perfect cu ghirlande şi globuri multicolore, instalaţii sclipitoare, coroniţe fermecătoare şi lumânări frumos mirositoare, dar dragoste nu dăruiesc, nu sunt decât un alt decorator.

Şi de aş munci precum un sclav în bucătărie şi aş face zeci de feluri de mâncare, de aş aranja masa perfect – precum un expert, dar dragoste nu dăruiesc, nu sunt decât un alt bucătar.

Şi de aş colinda pe cei orfani, aş hrăni un întreg azil de bătrâni şi le-aş dărui toată averea mea, dar dragoste nu dăruiesc, nimic nu-mi foloseşte.

Dragostea nu se dă numai la cei ce sunt în măsură să o ofere la schimb, ci se dă celor ce nu o pot returna.

Dragostea îşi aşteaptă soţul cu un surâs pe faţă. Dragostea se opreşte din gătit pentru a-şi asculta copilul. Dragostea se opreşte din decorat pentru a-şi suna părinţii. Dragostea nu pizmuieşte casa vecinului, nu se laudă cu porcul din coteţ şi nu se făleşte cu bradul frumos împodobit.

Dragostea ascultă fiecare colindător, nu se mânie când cei mici sparg globurile, nu vorbeşte urât şi nu gândeşte răul.

Dragostea nu se bucură atât când masa e încărcată cu bucate alese, cât se bucură când casa e plină de oameni dragi.

Dragostea ştie că trecerea dintre ani nu înseamnă festival de artificii şi gălăgie, ci rugăciune de mulţumire pentru bucuriile ce au trecut şi pentru binecuvântările care vor veni.

Dragostea toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduieşte, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată.

Tableta se va strica, bijuteriile se vor pierde, hainele se vor demoda, dar dăruind dragoste vom dăinui.

Mitropolitul Hrisostom al Edesei - Rugăciunea şi cântarul

O mamă săracă şi cu mulţi copii a mers la o băcănie să cumpere pe datorie alimente pentru Naşterea Domnului. Băcanul a întrebat-o câţi bani are la ea, iar aceea i-a răspuns că soţul şi fiul ei au murit în război, are cinci copii şi nu are nici un venit de nicăieri.

- Sincer îţi vorbesc. Şi singurul lucru pe care îl am acum cu mine este o hârtiuţă pe care fiica mea cea bolnavă a scris o rugăciune…

Atunci băcanul, aspru şi indiferent, i-a spus:
- Femeie, aici este băcănie, iar nu magazin de binefacere!

Însă vrând s-o necăjească şi să glumească cu ea, a luat hârtia şi punând-o pe un taler al cântarului, a spus cu ironie şi trufie:
- Ia să vedem câte alimente cântăreşte hârtia fiicei tale.

Şi a pus pe celălalt taler al cântarului o felie de pâine, dar talerul nu a coborât. Atunci a pus o jumătate de pâine, dar nimic. A pus apoi o pâine, două, trei, cinci şi alte alimente mai grele, însă toate acestea nu biruiau greutatea hârtiei.

Mirându-se băcanul de greutatea neobişnuită a acelei hârtii, a fost cuprins de o teamă sfântă şi plin de sentimente amestecate de părere de rău şi ruşine, i-a spus femeii:

- Femeie, ia acest sac şi umple-l cu alimente! Mergi apoi la familia ta să petreci cu bine Naşterea Domnului.

Atunci femeia, mişcată sufleteşte de gestul băcanului, a luat sacul cu alimente, i-a mulţumit cu lacrimi băcanului şi a plecat bucuroasă.

După ce a plecat femeia, băcanul a luat hârtia şi a citit ce scria în ea:
„Doamne, pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi".

Aceasta era greutatea rugăciunii…

„Bogăţie şi sărăcie nu-mi da, ci rânduieşte-mi cele de lipsă şi cele de ajuns" (Pilde 30, 8)

„Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi mult-milostiv".

„Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele"

„Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi, la locul păşunii acolo m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit" (Psalmul 22)

În noaptea de Crăciun S-a născut Iubirea pe pământ

Dreptmăritori creştini, Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos în ieslea din Betleem, ne cheamă şi în acest an la prăznuire luminoasă întru bucurie sfântă. Iarăşi s-a deschis cerul şi din nou s-a luminat pământul, că, iată, S-a născut nouă Mântuitor cu numele Iisus, Care „va mântui pe poporul Său de păcate” (Mt. 1, 21).

Cu adevărat, mare este bucuria credincioşilor în aceste zile de sfântă sărbătoare, când Biserica ne împărtăşeşte vestea pe care îngerii au adus-o păstorilor, cu două mii de ani în urmă. Această bunăvestire îngerească s-a înfăptuit la „plinirea vremii”, pe timpul cezarului Octavian August, în cetatea lui David, precum ne mărturiseşte cuvântul Scripturii (Lc. 2, 1-4).

Aşadar, temeiul bucuriei care ne stăpâneşte, la praznicul Crăciunului, constă în faptul că Dumnezeu, luând chip de om, ne-a dat posibilitatea de a ne ridica la cer şi

a deveni moştenitori ai Împărăţiei Sale. În această privinţă, o veche cântare bisericească glăsuieşte: „Cerul şi pământul s-au unit astăzi, născându-Se Hristos”.

Iubiţi credincioşi, praznicul Naşterii este o frescă a iubirii dumnezeieşti, care distruge tirania păcatului şi a morţii şi dă un sens dumnezeiesc destinului nostru. Un scriitor spunea: „Dacă mi s-ar cere să pictez un tablou care să întruchipeze veşnica iubire a lui Dumnezeu, un tablou atât de frumos încât să i se închine şi îngerii şi totuşi, atât de lămurit ca să poată fi înţeles şi de un copil, aş chema la mine un artist. Apoi, i-aş zice: „Maestre, pictează-mi staulul din Betleem, cu Pruncul divin culcat în iesle, cu păstorii îngenuncheaţi înaintea Lui, iar deasupra scrie cu litere de aur: Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea”. Într-adevăr, un tablou ca acesta exprimă sensul deplin al tainei minunate de la Betleem!

Ca indivizi, oamenii au o grabă nebună să devină „bine ajustaţi” după cerinţele secolului. Ei sunt victime tensiunii şi neliniştii şi adesea, forţelor răului care-i captivează. Ei caută fericirea şi nu ştiu unde şi cum s-o găsească. Orice fiinţă omenească din lumea aceasta doreşte să fie fericită, simte în suflet o sete nepotolită după satisfacţii şi împliniri. Mulţi caută astăzi fericirea în avuţii materiale, în plăceri trupeşti şi în măririle lumii trecătoare, dar toate acestea nu dau mângâiere sufletului, creat după chipul lui Dumnezeu. Mulţi cred că fericirea este ca un fluture care, odată capturat şi închis într-un borcan, este păstrat bine şi te bucuri de el pentru totdeauna. Fericirea însă o dă numai Hristos, Care a venit să aducă mângâiere sufletului omenesc împovărat de griji, de boli, de suferinţe şi blocat de atâtea limite. Celor apăsaţi de greutăţile vieţii le-a spus: „Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi!” (Mt. 11, 28). Apoi, Domnul a rostit, ca pe un poem divin, niciodată întrecut de cineva, acele cuvinte minunate, cuvinte pe care le numim Fericirile, ieşite din inima lui Dumnezeu, ca să mângâie inimile oamenilor.

De aceea S-a pogorât Fiul lui Dumnezeu la Betleem, ca între dureri să nădăjduim în fericire, între răutăţi să strângem în suflet răbdarea, între îndoieli să rămână nestrămutată încrederea. Dincolo de orice frumuseţe pământească, se cuvine să năzuim spre strălucirea frumuseţii lui Hristos de care se desfată în ceruri ochii miraţi ai îngerilor.

Ar fi bine să ne întrebăm, la acest praznic şi întotdeauna, cine este persoana cea mai frumoasă şi cea mai sfântă pe care putem să o primim în vieţile noastre. Această Persoană este Iisus Hristos, Cel „împodobit cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor” (Ps. 44, 3). Mântuitorul nostru este Frumuseţea divină coborâtă pe

pământ pentru a salva lumea aceasta desfigurată şi urâţită de păcat, de blestem şi de moarte.

Crăciunul este sărbătoarea copilăriei noastre şi pare a fi mai presus de toate celelalte sărbători religioase. Acum cântă pentru noi copiii la ferestre: „Astăzi S-a născut Hristos/Mesia, chip luminos”. Acela care nu simte în praznicul Crăciunului explozia dragostei lui Dumnezeu, este asemenea orbului înaintea soarelui. Iată revelaţia creştină!

Şi dacă astfel stau lucrurile, înţelegem bine cât adevăr cuprind următoarele cuvinte ale Sfântului Evanghelist Ioan: „Şi noi am cunoscut şi am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi” (I În. 4, 16). Crăciunul aduce bucurie celor mici ca şi Pruncul din ieslea Betleemului, bucurie aşteptată cu emoţie şi trăită cu intensitatea proprie vârstei fragede.

Am colindat în copilărie, colindăm la orice vârstă. La vremea înserării, ajunului, plecăm să vestim pe la casele semenilor noştri marea taină a creştinătăţii. Numai aceasta ne umple de speranţă. Numai ea ne reaminteşte, an de an, că Dumnezeu „S-a făcut Om pentru noi”, să vegheze asupra tuturor oamenilor, asupra lumii întregi şi să ne dea tuturor înţelepciunea şi puterea de a ne apăra de rele şi de a face să domnească peste tot dragostea, pacea şi bunăvoirea.

În ciuda răului ce ne împresoară, să ne bucurăm de Crăciun şi de prezenţa printre noi a Copilului divin din Betleem. El este Cel Ce a făcut cerul şi pământul, soarele, stelele şi luna, natura şi pe noi înşine. El este Musafirul ceresc, Care covârşeşte toate aşteptările noastre şi Care aproape că ne opreşte răsuflarea de uimire şi ne aruncă în genunchi. El este Dumnezeul făcut Prunc ca noi, ca să ne poată vorbi în limba noastră şi să nu ne zdrobească cu măreţia Sa.

Aceasta este icoana mirifică a Crăciunului, a cărei sublimitate poetul o exprimă astfel:

„Noapte senină, sfântă noapte,
Colindă clopote departe.
E-o linişte fără de nume,
#Acum coboară ceru'n lume”.

Venirea lui Hristos în lume este proclamarea deschisă a adevărului că El este cu noi pretutindeni şi în orice clipă. Din acea sfântă noapte, viaţa creştină înseamnă o viaţă în prezenţa lui Dumnezeu, sub acoperământul Său, sorbind din puterea Sa, o

viaţă susţinută de braţele Lui, povăţuită de mâinile Lui. Pruncul Dumnezeiesc aduce din ceruri o zestre mai mare decât toate vistieriile lumii, aduce bucuria mântuirii, desfacerea legăturilor păcatului şi libertatea sufletului.

Cât de fericiţi ne simţim când ne dăm seama că nu suntem uitaţi, că vreun prieten sau mama noastră, ori o rudenie are grijă de noi, are faţa sa îndreptată spre noi. Cam aşa se întâmplă şi în relaţiile noastre cu Dumnezeu, întrucât Fiul Său, la primul Crăciun, stă culcat în iesle şi de atunci, rămâne Fratele şi Prietenul omului. Noi nu suntem singuri, căci, prin credinţă, cunoaştem că iubirea nevăzută a lui Dumnezeu este dincolo de perdeaua păcatului, a fricii şi a necazului nostru.

Prin urmare, iubirea dumnezeiască, coborâtă acum douăzeci de veacuri în cetatea Betleem, este aceeaşi, pentru că Însuşi Hristos, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, este „Acelaşi, ieri şi azi şi în veci” (Evr. 13, 8). Acest adevăr îl exprimă colindul, care Îl prezintă pe Mântuitorul nostru ca aflându-Se încă în staul şi oferind tuturor tămăduire şi izbăvire:

„El stă în ieslea Lui şi azi,
Iertare dând şi viaţă.
Încearcă în genunchi să-I cazi,
Cu inima-ţi de gheaţă”.

Iubiţii mei, să-L întâmpinăm pe Iisus Hristos cu păstorii şi cu îngerii, aducându-I ca dar viaţa noastră împodobită cu virtuţi morale şi inima noastră curată ca albul zăpezii. Să-L rugăm să reverse asupra noastră harul Său sfinţitor pentru ca, luptând lupta cea bună, să dobândim cununa neveştejită a mântuirii. Să cântăm cu evlavie străvechile colinde, care sunt o bogată hrană sufletească şi un prilej de vieţuire adevărată în duhul Legii strămoşeşti.

Trăind după Legea Evangheliei, vă dovediţi şi ne dovedim adevăraţi creştini, care înţelegem taina minunată a Întrupării, înţelegem că „Dumnezeu S-a pogorât pe pământ, ca să ne ridice pe noi la ceruri”, înţelegem că în noaptea de Crăciun S-a născut Iubirea pe pământ.

Fie ca Dulcele Mântuitor să vă dăruiască tuturor bucuria prezenţei Sale, cadoul binecuvântărilor Sale şi un An Nou cu sănătate şi cu împliniri frumoase, în viaţă şi în casă. Amin.

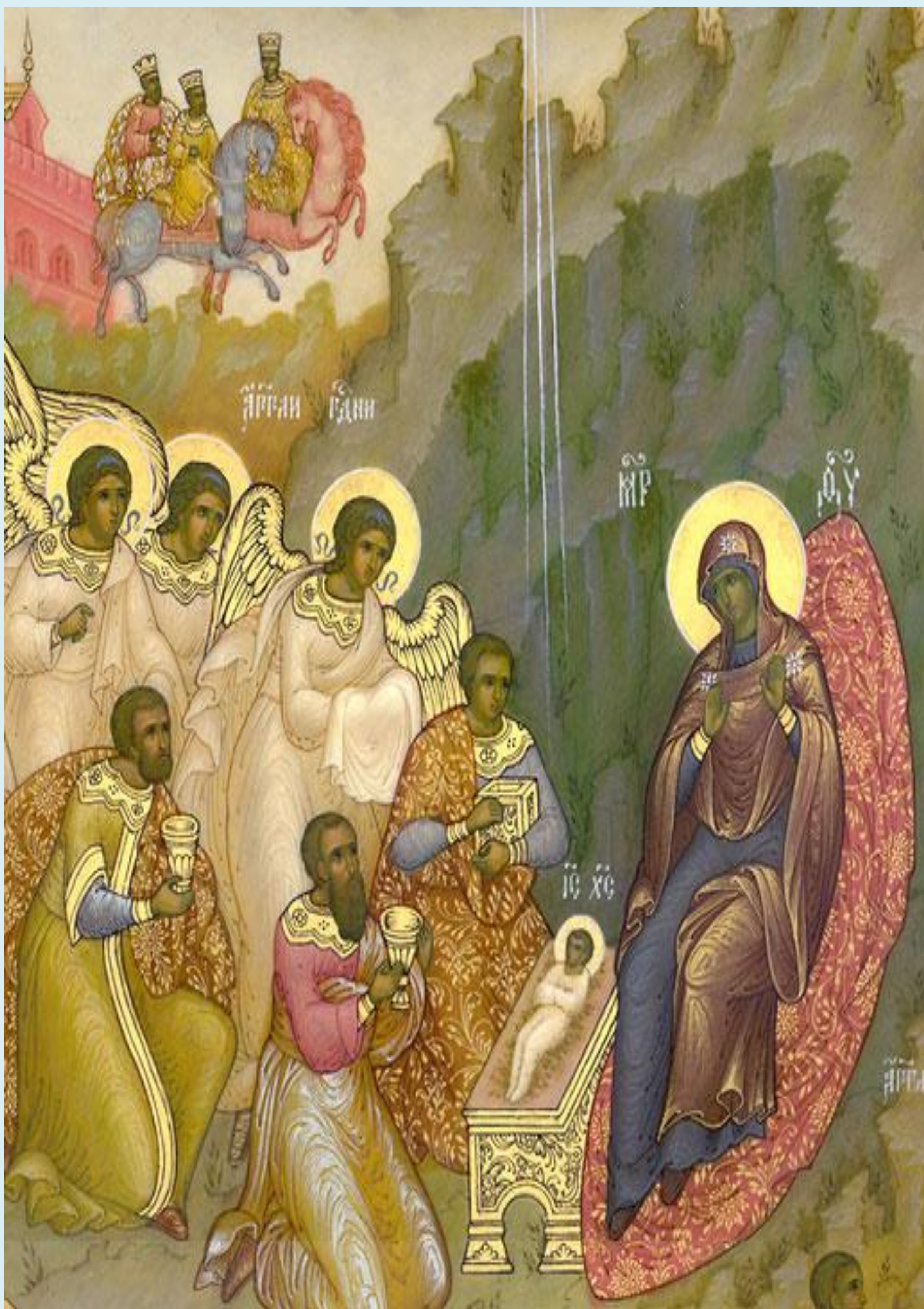
IPS Irineu Pop-Bistriţeanul

Naşterea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, răsărita lumii lumina cunoştinţei; că întru dânsa, cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învăţat să se închine Ţie, Soarelui Dreptăţii şi să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ţie.

Naşterea Domnului să vă aducă bucurie şi pace în casă şi în suflet.

Dumnezeu S-a pogorât pe pământ, ca să ne ridice pe noi la ceruri!